

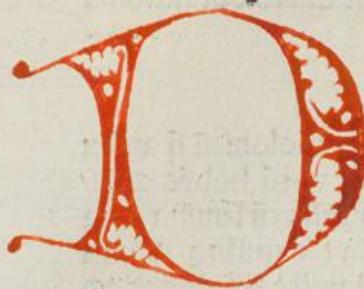
Sexta distinctio.

De simplicitate.

ram locoꝝ qꝫ edificiorū que nūqꝫ ante viderat tam plene oīibus exposuit vt de raptu eius nihil dubitarēt. **Nouiti?** Jā si satis fateor pba tū tam sentēcīs qꝫ exemplis demōes esse multos eē. malos cē & infestos esse hominibꝫ. **Monach?** Unī cōsilium est meū. vt cognitis his nō illis cōsentiam ne nos audire cōtingat. Ite maledicti in ignē eternū qui preparatus ē dyabolo & āgelis eius h̄ resistēdo illis oībus qꝫ vīchīs audire mereamur cum electis. Venite bñdicti patris mei p̄cipite regnum quod vobis paratum ē a patre meo.

Explicit quinta distinctio.

Incipiunt capitula sexte distinctionis de virtute simplicitatis;

E virtute simplicitatis. c. i. **D**e simplici monacho q̄ carnes in castro comedendo pecora monasterij sui redurit. c. ii. **D**e Christiano decano Būnēse qui ab batī pisā sagimine cōditā apposuit in simplicitate. c. tertium. **D**e Bodeschalco monacho qui i Syberg artocreas in sagimine decoctas simpliciter manducavit. c. iiii. **Vita dñi Enffridi decani sancti Andree in Colonia. c. v.** **T**em vita dñi Hermanni decani Hildesemēsis ecclie. c. vi. **D**e simplicitate Wermboldi canonici sancti Herconis in Colonia. capitulum septimum. **D**e simplicitate Christiani cellararij in Bruwilre capitulum octauum. **D**e monacho de porceto. ca. nonū. **Vita Engelberti ceci. c. decimū.** **D**e domino petro abbate Clare uallis in cuius simplicitate aduersarij ei' cōpuncti bōis pro quibꝫ cōtentiverant renūciaverūt. c. xi. **D**e Philippo rege Francorum qui in abbatis sancti Victoris simplici taciturnitate edificatus aduersarios eius compescuit. c. xii. **T**em de eodē qui Laudunēses clericos cōmendauit ob simplicem electi sui presentacōem. c. xiii. **T**ē de eodē rege simple q̄ monachū in abbate sācti Dyonisij pm̄cuit p̄clat s̄ abitiosis prudēter amat. ca. xiiij. **D**e simplici mōacho cui Frederic⁹ impator cōculit abbatiā occasū one acus. c. xv. **T**ē de abbe quē Otto impator cōmēdauit ppter acum ca. xv. **D**e monacho super quē moriētēz dyabolus acū ignitaz proiecit eo q̄ acū san⁹ portare cōteneret. c. xvij. **D**e abbate quem inclusa simoniace intrasse dicebat eo q̄ electionez suaz ante procurasset. capitulū. xvij. **D**e Mauricio episcopo Parisiensi qui seipsum simpliciter elegit. cap. xix. **D**e astuto priore qui psonā ob infamia elegit ne sua ps infirmaret c. xx.

Sexta distinctio

De simplicitate

De homine qui sub typo simplicitatis. **B**üne plures decepit. c. xxi. **D**e homine qui p serpētem punitus ē in collo qz dolose egerat i matrē. c. xxii. **D**e prepolito Parisiēsi quē rex Philipp' viiū infodi iussit eo q mortuo dolose veniā abstulisset. c. xxiii. **D**e fure a patibulo liberato q denuo suspē so dū suū liberatore iniqz impeteret. c. xxiv. **I**tem de falso peregrino in sto dei iudicio suspenso dū vero peregrino furti crimē impingeret. c. xxv. **D**e Bertholdo palatino de Wittelbach cui diuinitus preceptū est vt hominē primo sibi obuiantē suspēderet. c. xxvi. **D**e Theoderico de Erin porze qui reuoluto āno eodē die eadē via mortuus est elatus qua Phi lipus rex eius industria fuerat introductus. c. xxvii. **D**e Hērico ratione cuius prebēdam obtinuit is qui eius cōsilio a Petro cardinali fuerat intrusus. c. xxviii. **D**e sacerdote ideocta qui simplicitate verborum suorū co rā Innocētio papa ecclesiā obtinuit. c. xxix. **D**e simplici oratione cōuersi q minabāt Christo qz mater eius cōquesturus esset de illo si nō liberaret eū a tentatione. c. xxx. **D**e inclusa que Christū quesuit in foramine q inuenit. c. xxxi. **D**e simplici sorore in Humede cui in oratiōe Christus rūdit q esset in saccello. c. xxxii. **D**e passione simplicis marcadelli. c. xxxiii. **D**e pa sione Margarete virginis Louaniēsis. c. xxxiv. **D**e simplici concubina sa cerdotis que seipsā in fornace extinxit. c. xxxv. **D**e morte Lodo wici sim plicis mōachi. c. xxxvi. **D**e morte simplicis mōialis que caprā putabat es se seminā secularē. c. xxxvii. **I**ncepit sexta distinctio d' vtute simplicitat.

Capitulum. primum.

Inter ūnia virtutū antidota contra tētationū incōmoda ipsos qz tentatores demōes maiores efficacie esse videtur vslus simplicita tis. **H**ec virt⁹ felle caret toci⁹ amaritudinis ire. inuidie rācoris ca ret q oculo venenato suspicionis. dente qz canino detractionis. Simplici tas ē maxime necessaria nouiter cōuersis qz si voluerit nouitius ordinem simplicitatis reprehēdere. facta et instituta maioz iudicare quare sic vel sic illa q illa fiant cuz magistro suo disputare nūqz quiesceret. **I**nde abb Karolus cū essē in probatione mihi dicere cōsueuit. frater si vis quiesce in ordine ordinis simplicitas sufficiat tibi. **V**irtutem simplicitatis ysay as i electis admirans ait. Qui sūt isti qui vt nubes volat et quasi colubē ad fenestras suas. fenestre colubarū sūt oculi simpliciū mōachorū. Illoz volat? Sōlimitas ē cōtēplationis vslus colubin⁹ simplicitas intēcōis vter q oculus religiosoz simplex cē debet exterior videlicet q interior. Ocul⁹ corpis vt procul sit suspicō. ocul⁹ cordis vt recta sit intencō hec op⁹ per se malū facit bonū q ecōuerso sicut in sequēci. c. satis apto tibi oīdā exēplo.

.p. 2.

Sexta distinctio.

De simplicitate.

Nouitius. **V**nus cōcedo q̄r saluatorē recolo dixisse. Si oculus tu⁹ fūe
rit simplex totū corpus tuū lucidū erit. **M**onach⁹. Reuera vbi simplex
fuerit intētio ibi necesse ē vt lucida sequat̄ actō sicut ecō trario ocul⁹ neq̄
id est intēcō mala ar̄ puersa totū corpus. i. opus efficit tenebrosuz. **I**n/
de bñ in sexta distinctiōe tractandū videt̄ de simplicitate q̄r sicut senari⁹
numeris naturaliter ē pfectus ita hec virtus lecūdū iā dictam sentētiā
saluatoris totū hominē luminosū facit atq̄ pfectū Jacob simplex a patre
benedic̄ filius eius Joseph toti Egipto a pharaone pfectur. Job sim/
plex a dño cōmēdatur. virtus simplicitatis a Christo discipulis predicat̄
Estote inquit prudētes sicut serpentes ⁊ simplices sicut colubē. Simplici/
tati dīsigit prudētiam propter misericordiā. Itē dicit. Nisi ouersi fuerit.
⁊ efficiāmini sicut pueri. id est humiles ⁊ simplices nō intrabitis i regnū
celoz. Simplicitas via ē ad deū grata angelis homib⁹ delectabilis. vñ ce/
terl. v̄tutib⁹ omissis q̄nte sit efficacie scā simplicitas pauc. explicabo exēplis

Capitulum. ii.

Domin⁹ Wido abb̄ cisterciēsis postea cardinalis cū missus fuisse
Coloniā ad electionē cōfirmādā q̄ facta fuerat cōtra Philippuz
in Ottone reculit ibidē quādā scē simplicitati. hystoriā satis locū
vā satis qz mirabilē. Dicebat domū quādā ordinis nostri in terra cuius
vā nobilis viri atq̄ potētis fuisse sitā. Quā idē tyrānus eo ḡ deū nō ti
meret neq̄ hominē reuerētur multis modis sepe molestauit. De annona
vino ⁊ pecoribus quotiēs ⁊ qzū voluit tulit quātū voluit fratrib⁹ dimi
sit. Tūqz hoc ex cōsuetudine ⁊ quasi pro lege habēs actitaret ⁊ conuent⁹
q̄rimonijs mu.tis inutiliter tediati gemētes tacerēt. Die quādā maximā
partē rapuit armenti p̄cipiens illā ad castrū suū munari. Quo cognito
abb̄ ⁊ fratres satis turbabantur i quoq̄ cōsilio qđ factō opus ēēt satis
tractabatur. Nisi ē eis aliquē ire debere ad castrū p̄ quē saltē res ei inno
telceret maxime abbate. Qui r̄ndit. Ego nō ibo qz monēdo illū nihil p̄si
cimus h̄ aerē tñmodo verberam⁹. Simili modo excusāte se priore ⁊ celle
ratio sibi. ixit abbas. Est ne hic aliquis qui adhuc semel ire velit! Tacenti
bus cūdis ymus diuinitus inspiratus ironice r̄ndit. Mōachus ille yadat
hominē senē ac simplicissimū nominās. Locat⁹ est mōachus si ire vellet
ad castrū inquirēt obedit mittitur. Qui cū ab abbate recederet ex multa
cordis sui simplicitate verbū hoc p̄tulit. Mater inq̄t si aliqua porcio mi/
hi fuerit restituta recipiā an nō? R̄ndit. Quicqđ rehābere poteris accipi
as in noīe dñi. Melius ē aliquid qz nihil. H̄biit ille venit ad castruz nūtuiz

Distinctio sexta.

De simplicitate.

abbis et fratrū cū oratiō deferēs tyrāno. Et qz simplicitas iusti secūdū Job lāpas ē cōcepta in oculis maloꝝ tyrānus sermones eiꝝ p̄cipēdens q̄ irridēs ait. **D**ñe expectate donec prālus fueritis tūc.n. respōdebis vob̄ Hora prādū ad mēsam cōmūnē positus ē q̄ cibaria cōmūnia carnes. s.i bona q̄tūtate ei sicut ceteris sūt apposite. **M**ir scūs verbi abbis sui remīni scēs et carnes que laute ministrabātur de pecoribꝝ mōasterij sui eē nō du bitas q̄tū ex carnibus sumere potuit cū ceteris ne inobediēs eēt māducauit. **D**omin⁹ castrī ex opposito cū vroxre residēs qz mōachus māduca ret carnes satis considerās. finito prādio hominē vocauit seorsūq̄ ait. **D**icit mihi b̄one dñe solet cōuētus vester māducare carnes! **R**ēdente illo. **N**equaq̄. **A**diecit. Quid cū exēlant! Nec intus inquit nec extra carnes comedūt. Tūc tyrānus. Et quare vos comedistis hodie illas? **R**edit māchus. **C**uz abbas meus huc me mitteret p̄cepit mihi vt quicqđ ex pecoribꝝ rehahere possē accipe nō recusarē. Et qz mihi cōstabat carnes appo sitas fuisse mōasterij mei. Itē qz timui nil āplius m̄ fore restituēdū nisi q̄y tū dētibus capē possē comedī propter obediētiā ne īnino vacuus redire. Et qz deus simplicē nō proīcit nec porrigit manū īp̄hs. s.cōtra illuz. **A**dūto eius verbō q̄ ī simplicitate eius motus imo a spūlāctō qui p̄ os senis loquebatur āmonitus r̄dit vir nobilis. Expectate me hic ego cōslū habebo cū vroxre mea quid vobis faciam. **N**o quā cū venisset q̄ senis ei verba per ordinē recitauit adiecit. **T**imeo celerē dei sup me vindictā si vir iste tā simplex q̄ tā rectus aliq̄z nūc a me passus fuerit repulsā. **S**imili ter q̄ illa r̄dit qz eodē spū accēsa fuit. **R**euerius ad senē ait. Bone pater p̄pter lāctā simplicitatē vestrā q̄ me ad mīaz reflexit mōasterio vestro q̄c quid adhuc de pecoribꝝ ē restituā de illatis a me īnurīs īq̄tuz potero satisfaciam et nunq̄ ab hac die illā turbabo. **N**o quod verbū sc̄er̄ gra tias illi referens cum rapina ad monasterium letus redijt et abbate q̄ fra tribus stupentibus verba potentis retulit. **P**acez ab illo tempore habē tes quanta esset virtus simplicitatis exemplo didicerunt. **E**cce hic exemplum p̄ opus aliquando per se malum. propter oculum simplicem efficiatur lucidum et bonum. **R**eueria monachus idem comedendo carnes q̄ hoc in castro peccasset si simplicitas illum non excusasset. **O**u autem non solum non peccauerit imo etiam meruerit rei exitus ostendit. **M**ouici? Peccant ne illi qui monachis exēuntibus carnes sagimē vel ius carnium aponunt et illos artifitio **U**t comedant decipiunt! **M**onachus. Non videtur peccare si eos īpellit necessitas hospitalitatis vel quod digni⁹ est feruor caritatis. Euentem excusat a peccato ignorātia vel simplicitas ministrantem vt dixi caritas. **E**cce exemplum.

Capitulum. iii.

Done memorie xpianus decanus Būnenis vir bone vite et valde litteratus qui apud nos nouitius defunctus est cū in virtute hospitalitatis plurimū ferueret die quadā Hermānū abbate de Hemmerode quondā decanū sanctorum apostolorum in Colonia virū eque litteratū ac discretū ad mensam suā inuitauit. Et cū nō eēt ibi pulmentuz sine carnibus secrete precepit minister ut lardum extraheret sicqz pīsa ab bati apponere. Comedēte illo simpliciter apposita monachus eius q̄ taz simplex nō fuit particulā lardi in scutella sua reperiens abbati mox ostendit. Qua vīsa statim scutellam abb amouit propter cōsciencī. Venientibus eis in viam abbas de curiositate monachū arguit dices. Male habeas q̄ hodie abstulisti mihi pulmētū meū. Si tacuisses ego ignorāter comēdes nō peccassē. Facto huic otrariū recordor fecisse Danielē sconauit.

Capitulum. iii.

Tempore quodā cū idez Daniel tūc prior noster prāderet in Sygeberg et esset cū eo frat̄ Hodeschalcus de Holmūsteine mōach̄ simplex et iustus apposite sūt eis a fratribus eiusdez cenobij artocree in sanguine decocte. Quod prior mox odoratu deprehendēs comedere noluit nō tamen monachū comedere prohibuit. Sinito prandio cuī loqui possēt dixit Hodeschalcus priori. Dñe prior quare nō comedistis de artocreis? Non mirum si valde erant bone quia valde bene erant sagiminate. Et quare inquit hoc non signastis mihi? Respōdit prior. Ego nolui vobis auferre cibum vestrum. Nolite contrastari quia ignorantia excusat vos. Erat enim idē Daniel vir litteratus & ante cōuerlionē scolasticus. **N**ouitius. Non miror q̄ monachi qñqz decipiūtur i sagimine & carniū pinguedine sed q̄ tam simplices sunt aliqui q̄ in grossa substancia id est in ipsis carnibus seduci possūt satis admiror. **M**onachus. Puto hoc quandoqz fieri propter caritatēm ministrantium. Cū sanctus Theophilus Alexandrinus episcopus tempore quodam plures ex sanctis patribus ad prandium inuitasset eisqz carnes ex auibus apposuisset putabant se omnes olera comedere donec ab ipso proditum ē qd appositiū erat. Non enim erat illis visus cum gustu ablatus sed propter caritatēm ministrantis diuinitus immutatus. Simile pene egit dominus Enfridus decanus sancti Andree temporibus meis. Hoc etiaz noueris q̄ ex dissuetudine sciētia discernendi inter cibos gustui minuantur. Non enim miror q̄ dominus Theobaldus abbas Eberbacensis qui in quinquaginta

Distinctio sexta.

De simplicitate.

annis quibus in ordine fuit nunqz carnes comedit sub typo piscis illas comedendo falli potuisset. **P**redictus enim Enfridus pro riulo monachis carnes apposuit et illi comedederunt. **M**onitus. **C**asum hunc plenius nosse vellez. **M**onachus **I**iri huius venerabilis vita misericordie opibus exxit ornata ut digna sit ponit super candelabrum. **C**asum de quo queris quod reliqua eius opera que ex parte vidi quod ex parte alijs referentibus didici fida tibi proad relacoe. In eade .n. ecclesia in qua decanus fuit litteras didici quod penitet me non de eius virtutibus tam pauca inuestigasse.

Capitulum. v.

Titur Enfridus de episcopatu Coloniensi oriundus fuit vir simplex quod rectus quod in misericordie operibus precipuus. Qualis eius vita ante sacerdotiū fuerit vel quid in adolescentia egerit nescio. Quod autem cū illo creuerit quod coaluerit miseratio ex actibus eius sequentibus colligo. De auctez docilis fuerit ingenio sollicitus in discendo effectus comprobauit. Adeo enim in puerilibus fundatus erat vt sicut ab eo audiui iuuenis scolas regeret pueros ipsos eruditret et plurimos taz verbo quod exemplo non solum ad discendum sed quod pluris erat ad bene viuen dum informaret. Ordinatus sacerdos ecclesiam in Sygeberg parochiam scilicet bonam. id est oblationibus pingueam regendam suscepit in qua scientiam in actum produrit foris non mansit peregrinus ostium ei patuit viatori. Pater erat viduarum consolator orphanorum lima pectorum. Nam cum in domo eius plures nutrirentur scolares et esset columbine simplicitatis tempore illo quo matura erant cerasa dicebat celle rario suo. Bone licentia pueris vt ascendant arbores quod de cerasis comedant. quod volunt et quod possunt nec est necesse te eis alia dare cibaria quia in nullo cibo tm delectantur. Non hoc dicebat ex aliqua tenacitate sed ex multa cordis sui simplicitate. Quod cum per dies aliquot factum fuisset quod licentia pueris esset concessa sicut eis placuit. At ille cellarius. Certe domine nisi pueri alijs vtantur etiam cibarijs cito deficient. Et acquieuit statim Post hec factus est Colonia in ecclesia sancti Andree canonicus quod non multo post ob vite meritum in decanum sublimatus Qui licet vite esset irreprehensibilis quod polleret in virtute castimonie maritime tamen feruebat in operibus misericordie. In parochia sancti Pauli que attinet ecclesie sancti Andree pauper vidua non fuit cui lares ignoraret quaz suis elemosinis non visitaret Tm panis ex eius mensa ostiatis mendicantibus dabatur tm cris ex eius manibus in gazophilagium

Distinctio sexta.

De simplicitate.

Christi id est in manus pauperum mittebatur ut multi qui eius annos i edd: tus noverat mirarentur. Habebat in cognatu Fredericu nois eius ecclesie canonici officio cellararii. Iste auunculus septu arguere conlicuit de indiscreta liberalitate et ipse versa vice increpabatur ab illo de nimia peccata. Habebat enim communas expensas et indeco satis grauabat. Fredericus qui quicquid rapere poterat decanus occulte dabant pauperibus. Tempore quodam idem Fredericus de officio suo multosq; magnos habens porcos occidit et in pernas formauit eas qz in coquinâ temporâ cōgrua reseruandas suspedit. Quas decanus frequenter intuens earum qz suspedio satis inuidens cum nullam ex eis a cognato petere posset vel presu m: r: dolum sanctum dolium dolium memoria dignissimum ex cogitare. Quotiens neminem sensit esse in coquina ipsam latenter intrans et non nū qz noctis occasione pueros emitens scala suspensoriu ascēdit et ex ea per pernas qua muro coniungebantur omnes pene usq; ad medietatem incidit. Anteriorēm vero integrā reliquit ut aliarum incisiones celarent. Ista faciebat per dies multos carnes abscisas viduis egenis atqz pupillis distribuens. Quid plura! Tandem furtum rei familiaris cognosciatur sur queritur sed citius inuenitur. Furit clericus. filius decanus et cum ille fratrum prebendam et tocius anni subdia se perdidisse conqueretur vir sanctus verbis quibus potuit euz lenire studuit dicens. Bone cognate melius est ut modicum paciatis qz pauperes moriantur. Bene tibi dominus restituet. Quibus verbis placatus tacuit. Alio tempore eunte eo ad sanctu Herconem puto qz in solemnitate fuerit eiusdem martyris pauper eum importunis clamorisbus sequebatur et cum non habet quod illi dare posset scolarem se lequentem paululum antecedere iussit. Excedens qz in angulum iurta ecclesiæ beate dei genitricis Marie. Vbi episcopis in die palmarum consuetudinis est populo facere indulgentiam quia vestem aliam eruere non potuit aspiiente paupere femoralia sua soluit et cadere dimisit. Que ille leuans gaudes discessit. Quam virtutem cum vir sanctus occultare vellet nutu dei tali occasione posita est super candelabrum ut postea esset in exemplum. Reuersus a sancto Hercone cum ad prunas foderet nec pellicium se calcaturus secundum consuetudinem leuaret dixit ei prefatus Fredericus. leuate pellitum et calefacite vos. Erat enim frigus et ipse senes homo erat. Respondente eo non est necesse subiuxit ille. Tatis puto qz non habeatis bracas hoc ipsum in rubore vultus eius considerans. Tandem ille confessus est sibi illas delapsas fuisse tacita virtute. Ad qd verbū clericus risit p os cuius hec publicata sunt. **M**ouitius. Tale aliquid non legitur in actis sancti Martini.

Distinctio sexta.

De simplicitate.

Plus fuit bracas dare q̄z pallium diuīdere. **M**onachus. Propter hec alia q̄z eius facta etiam quidam dixerunt nunq̄z se legisse de aliquo homine qui tāte fuerit circa pauperes compassionis tāte misericordie ac p̄i eratis **V**estimenta sua p̄ pauperibus pene sine discretione largiebatur q̄ cū algeret alia q̄z mitterent simile d̄ ill faciebat. Sēper habebat i corde ill d̄ saluatoris. Date et dabitur vobis. **C**ompassus est ei venerabilis plebanus sancti Jacobi dominus Euerhardus cuius memini in distinctione quarta capitulo nonagesimo octauo quibus erat in domino cor vnuꝝ i anima vna. Cū vellet ei vestē aliquā darc. vt illa diut⁹ vteref dixit. Ego vobis hanc vestem accommodabo. **N**ouitius. Iputo q̄ multum liberalis fuerit circa hospites qui sic profusus extitit circa pauperes. **M**ōa chus. Quanta illos caritate suscepit sequens narratio declarabit. Cūz die quadam viros religiosos non mihi constat v̄trum fuerunt Cistercianes vel premonstratenses i hospicio suscepit et ebi regulares deessent pisces q̄ non haberet dicebat coco suo. Pisces non habemus. monachi simplices sunt et esuriunt. vade accipe ositum q̄ ossibus eiecdis cum pipamētis prepara sic q̄z appones et dices. Comedite de bono rumbo. Qd̄ cum factuz fuisse illi sicut viri boni simplices boni sui hospitis ac simplis pium dolū non obseruantes nihil etiā tum propter regulare silentiuꝝ. tum propter conscientiam interrogantes apposita pro pisce comedenterunt. Scutella pene euacuata cum vnuꝝ auriculam porcinaꝝ reperisset q̄ socio vidente decano ostēdisset aliquid indignationis simulans intulit. Come dite pro deo monachi non debent esse tam curiosi. Rumbus etiam aures habet. Humani generis inimicus dyabolus tantis virtutibus inuidens illum q̄z turbare volens visibiliter tempore quodam se eius obtutibus obiecit q̄ versibus his eum alloquens disparuit. Mors exemplificat. q̄ longius haud tibi restat.

Vita nec incolmis amplius Effrido eris.

Vides q̄ta sit versuti dyaboli stulticia! In quo virum sanctum putabat se impēdire i B illū promouit. Nā postea circa ānos triginta vixit tanto in operibus iusticie feruentior q̄z prophetatus est morti fore vicinior. **Q**uoniam solemnitate. cum eum dominus Adolphus maioris ecclie decanus postea Colon ensis archiepiscopus ad conuiuum suum invi tasset renuit ille dicens se magnos hospites habere. Dicta missa cum ad domum suam vir beatus festinaret. Hodefridus eius concanonicus maioris decani notarius. qui mihi ista recitauit. de fenestra solarij porte clericorum respiciens vidit plures pauperes illum sequentes et quibus alij claudi alij surdi alij ceci fuere. Et cum non possent transire

Disiunctio sexta.

De simplicitate.

Lapides qui plateas illic diuidunt ipse cum esset etatis decrepite manus singulis porrigebat. Statim clericus dominum suum ad fenestram vocans ait. Ecce domine isti sunt magni hospites quos decanus meus dicitur se habere et non modicum edificatus est uterque. Aliud quodam pietatis opus sile huic ego de illo vidi. In anniversario domini Brunonis Coloniensis archiepiarchi ecclesijs conuentualibz ad ecclesiam sancti Barthaleonis martyris quam idem Bruno costruxit confluentibus cum dicta pro aia ei missa priores secundum institutum rectorum pransuri intrassent dominum Enfridum nescio quot pauperes sequerentur ad ostium rectorij. Quem cum reectorarius introducere vellet pauperibus exclusis commorilic clamauit. Ego sine ipsis hominibus non intrabo. Nouerat vir prudenterissimus pauperes esse amicos dei caritarios celi bene habentes in memoria consiliu illud filii dei. Facite vobis amicos de manna iniquitatis ut cum defeceritis recipient vos in eterna tabernacula. Hinc est quod tempore quodam cum positus fuisset anno reliquias monere intrantes ut daret elemosinas ad edificia ecclesie cuius tunc custos erat his verbis plenus allocutus est. Boni homines bene videtis quod gratia disposita sunt hic edificia bene quodam facietis dando elemosinas vestras ad illa melius tamen et tutius in pauperibus eas locatis. Hanc predicationem bone memorie Fredericus monachus noster intrans cum militibus ecclesiam sancti Andree tunc audiuit mihi quod postea sepius illam recitauit. Personas deum timetes ut et ipse illaz meritis esset particeps de suo stipendio pascere curauit. Unde et venerabile illam inclusam ordinis nostri domini Heylekam secundum nomine suum vere sanctam cuius cella monasterio sancti Andree adherebat de sua prebeda quo ad vitam sustentauit. Priorum cum elemosinas beata illa recipere recusauit. Solebat autem inopes appellare thesauros celestes quos tinea non demollitur et quos fures non effodiunt neque furantur. Unde sicut supradictus est multo illi amplior cura fuit de consolatione pauperum quod de edificiis vel thesauris et ornamentis perituriis ecclesiis. Pueros pauperes manus ulcerosas et valde neglectas habentes quoniam secretius explorabatur ad mesaz suam posuit et de scutella sua comedere precepit. Nouis eius. Satis ammiror decani huius pietatem humilitatem simplicitatem.

Monachus. Audi unde amplius mireris. Cuius quidam Colonensis nomine Lambertus familiaris illi erat et in vicino manebat. Iste eum die quadam eum supradicto Godofrido notario cenaret et confabularentur de elemosinis domini Enfridi. Dixit me audiente. Dicam vobis qualiter me tractauerit. Tempore quodam iuniorerat me et uxori mea ad cenam suam. Predicabam nobis in mensa cum illo diu eramus ferculum aliquod expectantes nil animos propter solum panem habentes. Et quod bene noueram obseruavimus ei vocauit ad me unum

Distinctio sexta.

De simplicitate.

de pueris in aurē illi hec dices. **D**ic bone dabis nob̄ aliquo ad cōcedēdū? **R**ādente illo nihil habemus sufficiēter enī vobis fuerat prepatis. **H**oc d̄is meus an̄ horā refectōis coqu nā intravit et p̄parata etiā nob̄'s reclamātibus paupib⁹ diuisit. **T**ūc ego subridēs eūdem puerū ad domū meā misi et tñ est de cibarijs allatū vt omnibus quiuis nostris sufficeret. **D**ic quādā cū coquinā eius intrassē et āseres nescio quo versarētur ad ignē dixi in corde meo. **T**erte procurat bñ familiā suaz decanus iste. **A**llis vero anseribus ipse intravit eisq; excis⁹ et per scutellas ordinatis viduis at qz ezentibus totaliter misit. **P**epē ei mittebantur anseres et pulli. **T**um ex officio decanie tū ex domo qr̄ multi eū venerabantur cognoscēnres eius caritatē et qr̄ multe fuerat pietatis quicquid ex eis siue fratrib⁹ siue alii suis vicinis mittere voluit vt statim comedērēt nō viuū sed occisū trās misit. **T**ante vt sepe dixi circa pauperes cōpassiōis fuerat vt q̄iqz faceret qd̄ secundum humanum iudiciū minus rectū videbatur. **C**uius quidaz de Colonia sicut mihi retulit quidā ex sacerdotibus sācti Andree vxore p̄priā minus diligēs sepc illā affligebat ppter qd̄ illa furata ē ei pecunia in bona quātitate. **C**ui cū maritus crīmē imponeret et ipsa fortiter negaret timēs ab illo deprehēdi pecuniam piecit in cloacam. **P**ostea dolēs d̄facto ad decanū venit furti qz causā per cōfessionē aguit et satis puto vi rum sanctum illi suasse. vt pecunia marito p̄deret. **H**illa qr̄ cū iuramēto negauerat facere nō audebat timēs ppter hoc amplius affligi. **C**ui decanus rādit. **S**i potero pecuniaz habere sine nota vis vt detur paupib⁹! **D**icēte illa. **H**oc omnimodis desidero post aliquot dies decanus locut' ē cui. **V**is mihi licēciā dare vt purgari faciam cloacam tuam et si aliquo mihi dñs ibi dederit inde tollam! **S**cens ille eum virum sanctum esse cogitans quia deus aliquid ei reuelasset licenciauit. **P**urgata est cloaca inuenta est pecunia et infra dies paucos per manus hominis pauperibus erogata. **M**ouitiūs In hoc loco posset detractor figere dentem. **M**ouchus. **T**ria vidētur eū hic excusare a peccato. **P**rimū quia pecunia eadem sicut mariti Ita et feminine fuit. **S**ecundūm quia tamen perdita fuit quam propter confessionē prodere non licuit. **T**ertio quia pauperibus eam distribuit nouiss me caricas que eū ad hoc instigauit. **S**olent enim saeculaires sepe licēciare feminis ut maritis suis auaris et immisericordib⁹ rapiant et largiātur. **F**ecit et aliud qd̄daz qd̄ magis huic disputabile fuit. **N**ū nil haberet ad cōcedēdū pistriū fratrū intravit et cū esset pāes ordinarii positi i tabula ad deportādū cui' esset illi vel illi pistore interrogauit. **E**xpedi' a singulis a pistore panes illoꝝ q̄s nouēat eē diuītes i domū suā deportari iussit dices. **I**lli abūdāt et ego nil habeo quod comedam

Distinctio sexta.

De simplicitate.

Douiti? Quomodo excusabitur hoc factū? **M**onach? Multa licet sā
dis que his qui sancti nō sūt non licent. **I**ibi spiritus dei ibi libertas. **U**n
de auctoritas. **A**bae caritatē et fac quicquid vis. **E**xcusauit euz caritas
excusauit cum necessitas. excusauit eū auctoritas. excusauit eū fraternitas
Caritas qz cōsolatio paupum fecit illum egere. **N**ecessitas vero que le
gē non habet de qua **R**odolphus maioris ecclesie in **C**olonia scolaſtic⁹
sic discipulis suis dicere cōſueuit. **N**īqz fame morcerer de panibus raperē
crucifixi quod comedere. **E**xcusauit euz quodāmō auctoritas qz decan⁹
erat q pater fratru⁹ **F**raternitas qz iudicabat omnia omnibus esse debe
re coia sic q sua oia fuerāt coia. **C**ū iā ex defectu corporis etat. qz seniū dīe
morti. sue sibi iminē sētiret ne paupē spūz aliq terrena possellio repatriatē
oneraret. domū suam vēdīdit preciū qz illius nō cognatis nō amicis sed
Christi pauperibus proprijs manibus diuisit. **N**ouerat. n. concanonicos
manuſideles post mortē minus eē fideles. **C**ui cū diceret is qui domum
emerat quidā ecclesie illius sacerdos atqz cōcanonic⁹ noīe **C**orad⁹ **D**o
mine ego volo habere domū meā. **R**ūdit ille valde simpliciter **B**one **C**ō
rade homo sū decrepitus q sener cito moriar expecta paululū b ene habe
bis eam. **I**bi vis ut maneā interi! **I**lle vir bonus de necessitate faciens
virtutē satis paciēter obitū eius expectauit. **C**āte igitur pietatis extitit
vir beatus vt sepe in porticu ecclesie sedēs cū pauperes missō quē de ne
more collegerāt oneratos preterire cerneret emeret ipse nī vt eo i aliquo v
digeret sed vt pauperes a labore liberaret. **D**e quo etiā retulit mil*i* **R**ei
nerus monach⁹ noster qnqz eiusdē ecclesie scolaſticus q die quadā cum
quidā pauper plurima flabella portaret venalia in iaz dicta porticu nec
vendere posset sibi illū dixisse. **R**eynere eme flabella ista. **C**ui cum diceret
Domine non eis indigeo. **R**espondit. Eme q da amicis tuis. Qui emit il
la sciens compassionem decani sui tm̄ esse in causa. **M**isericordie visceri
bus ita abundauit vt sustinere non posset in quantum vetare potuit vt
aliquis cederetur vel iniuriaretur. **D**ie quadam cū in scolis clamores cu
iustam canonici qui grauiter excesserat q a quatuor scolaribus ad ver
berandum tenebatur preteriens audisset scolas anhelus intrauit et sicut
leo accurrens baculū qz contra scolaſticum q suum canonicum leuās pue
rū de manibus eius liberauit. **Q**uid agis inquit tyranne? **P**ositus es vt
scolares doceas nō vt occidas. **A**nd qd verbum ille confusus obmutuit.
Quāte fuerit paciētie lectio sequēs declarabit. **D**ie quadam sedēte eo se
cūdum consuetudinē in ecclesia sicut puto inter nonam q vesperā scotus
quidā homo miserabil⁹ q frequēter ebri⁹ p̄sbiterij qz honore p̄sus idign⁹
ad solū sol' accessit q caputio illū trahēs extracto cultello miat⁹ ē e. dices

Sexta distinctio

De simplicitate

Si non dederis michi aliquid mō occidā te. Nutu dei canonicus qdāz iuuenis q fortis superueniēs scotū dure satis abstraxit. quē cū cedere vel let. morteqz dignū iudicaret cōpescuit euz vir mitissim⁹ dicēs. Ne turbe ris frater vide ne ledas eū. i ioco eiz fecit hoc. Nemini reddidit malū p̄ malo qz simplicitas colubina regnabat i illo. Et cū esset vt sepe dictū est mire misericordie feruebat tñ in zelo iusticie. **C**upe qdā obuiā habuit abbatissaz sāctaz viginū vndecimiliū. Precedebant illaz clericī mātelk griseis monialiū circūamicti seqbātur domicelle q pedisseq vboz inutilem strepitū aerē replentes. Decanū vno inopes seqbātur elemosinaz ab illo postulātes. Accēsus vno vir iustus zelo discipline cūctis audiētib⁹ exclamauit. O dñā abbissa magis deceret vrāz pfessionē. pl⁹ vrāz decora ret religionē vt vos sicut me seqrēt paupes nō hystrides. Et erubuit illa valde nihil psumēs tāto viro rñdere. **T**ātus ei inerat amor iusticie vt die qdā cū nescio quis ipso audiēte loqretur de mala vita clericoz q̄i ex abrupto rñderet. vñū ē q̄liter viuāt. Ac si diceret. De radice mala nō potest surgere arbor bona. Nouerat n. paucos eē clericos q canonice itrasent Ita vt nō eēnt sāguinitate i. a cognati. itero ducti vel chorite i per potētiam magnoz intrusi sue symoniaci pecunia scilicet vel obseqis intromisi. **N**ouici? Hoc virtū h̄js tēporib⁹ valde regnat in clero. **M**ochus Tep̄ ē marie in illis eccl̄js in qb⁹ plati electione stipēdia porrigitur. Ru dolph⁹ enīz epūs Leodiēs ita in symonia glabat ut tpe qdām p̄bēda ecclesie sue cuiusdā a se vēta pecuniaz ipsā i gremio teneret q multis co raz positis diceret. Ego valde ecclesia Leodiēb̄ dītauī ego reddit⁹ illius ampliaui. Prebēdaz n. quā antecessores mei pro decē marcis vēvideūt ego ad quadragita marcas pduri. Et qz vir sāct⁹ paucos considerauit canōicos suos simplē itrate paucos iudicauit i eis simplē viuere. **C**ha bebat ēt cū zelo iusticie amore q studiū regularis disciplie. Nā p⁹ eū v̄sqz ad hec tēpa nō surretit decan⁹ in illa ecclesia sub q tm̄ vigeret disciplina. Etiam cum esset in etate occidia v̄sqz ad diem mortis sue non paciebat se aliquam ebdomadā diuini seruicij preterire. Sepe missam in conuētu celebrans alienis brachij⁹ ne caderet sustentabatur. Alleluya festiuis diebus sicut ceteri ad gradum ipse cantauit. Alijs exēuntibus de oratorijs ipse raro nisi ad prādēdū exiuit et āte altare sācte crucis residēs illic horam hore cōtinuauit. Publice penitentibus ita erat paratus vt freq̄ter cum illis in porticu sedens cartulas legeret consolationem impenderet orationum suffragia scribi faceret. Tante erat humilitatis vt cū omnium esset supremus tam etate q̄ dignitate exceptis precipuis solemitatibus semper pene locum chori nouissimum teneret. **W**estimenta ei⁹.

.q. i.

Serta distinctio.

De simplicitate.

satis despecta erat et humillima non grisea non varia. sed ouina eiusdem generis pallio utens. **Mouitius.** Quid est quod de tanto viro nullum refers mira culuz. **Monachus.** Quis maior Johanne baptista? Nullum signum fecisse legitur quod de iuda puto re euangelium prodit. Unde quibusdam nunc in Christi nomine miracula facientibus ipse in fine dicturus est. **Desco** unde sitis. Discendite a me omnes operari iustitiae. Miracula de constantia sanctitatis non sunt sed signa sanctitatis. **Molens** dominus militem suum emeritum remunerare post laborem tali illi ordie vocavit ad gloriam. In vigilia dominice resurrectionis cum expectaretur ad solene officium eo quod ebdomadarius esset repetit cepit viribus destitui. **Locatus** est supradictus Reinerus quod per tactum vene illius in ianuis mortez sentiens de sacra inunctione eum monuit. modicu medicine confortatiue ori eius imponens. Quam cum ille expueret et diceret. ego missam in ovetu celebrabo respondit. **Missam** in hac vita non quod celebrabitis. Quo auditio se inungi peccatum et cum fratribus psalmos et letaniam decantauit. Circa horam nonam Christo reddidit spiritum sotiadus spiritibus iustorum. **Sequenti** die post sanctam pasca cum tumularetur dominus Euerhardus sancti Jacobi plebanus cuius vitam virtutibus plenam in distinctione quarta capitulo. xcviij. descripsi in audience multorum tale de illo testimonium dedit. Hodie inquit hec est se comedatur caro sanctissima quod super terram virxit. Et quia de miraculis questio fuit post mortem signis non caruit. **Hacerdos** quidam et stipendiarius ecclesie nomine Adam sicut michi retulit ore suo cum tempore quodam vehementissimo capitum dolore torqueretur ad sepulchrum eius accessit et in hunc modum oravit. Domine inquit propter merita sancti huius viri mitigata dolorez capitum mei. Qui mox exauditus sanus accessit qui ifirmus accesserat. Multa adhuc alia fecit iustus iste opera memoria digna que studio breuitatis sunt omessa. **Mouitius.** Utinam essent tales omnes decani tam simplices et tam sancti. **Monachus.** Recordor nunc alterius cuiusdam nuper retulit magister Johannes decanus Aquensis de eade civitate oriundus in qua idem iustus fuerat decanus que tecum communica bo.

Capitulum. sextum.

Hicit temporibus nostris in Hyldenshemensi ecclesia vir bonus deoque carus nomine Hermannus varijs virtutibus virtutumque operibus adornatus. vigiljs sanctis orationibus ieunias et operibus misericordie deo omnipotenti studuit placere. Qui bus operibus humani generis inimicus irritatus cum illum omnibus

Chæcta distinctio

Contra De simplicitate

modis ipediret dicere ei solit^{us} erat. **O** multum male diabole ut qdā tārū me veras. Tēpore quodā cū arbustulaz in pomerio suo plāraret qdā trū/ eo illius duas virgas inserēt vna aruit qdā altera conualuit. **M**ox signuz petes a dño ait. **R**ogo te op̄s deus vt si volūtas tua sit vt sacerdos fia fac vt surculus hic & ridus reuirescat **M**ira clemētia Christi **S**tatim vir ga arida succo cepit aiari qdā tempore suo fructificare **H**icqz virtus dīlīa qdā **N**aron primū sacerdotē per virgā aridā contra naturā floretez in sa/ kerdotio cōfirmauit hūc virū sacerdotio dignū eadē virtute postendit. **P**ost cui^{us} mortē cū quidā eius clericus **E**uerhardus nomine cui ecclesiā viuis cōtulerat višum perdidisset qdā die ad illius tumbā in sanctitate ac pietate eius spē habēs oraret postulās se propter merita dñi sui illu minari sāctus **H**ermānus die quadam visibiliter illi apparēs ait. **Q**uid vis vt faciam tibi. dicēte cito. **D**ñe vt videam voce euangelica sanctus ille r̄ndit **R**espice nam fides tua te saluū fecit **E**adē hora clericus lumē recepit qdā quia dñs mirificasset sanctū suum in leipso expertus qdā diu vi/ sit grās egit **P**ostea cū quidē egror ad memoriaz martiruz fuisset de portatus nec sanatus consilio cuiusdā iam dicto cōfessori votum fecit qdā conualuit. **F**actū est vt in anniversaria die domini **H**ermāni ecclaz intra ret et cōpulsatibus cāpanis cū ille causā inqreret qdā ei r̄ndarent. **H**o die dies est anniversaria dñi **H**ermāni ecclē vnius qnqz decani viri boni qdā iusti qdā dicēda ē missa in cōuentu p eo respōdit homo. **R**ogo vt oīdas mihi sepulchrū eius. **Q**d cū ille fecisset qdā iste ibidē diutissimē ac deuote ora ret cātor ecclē hoc cōsiderās hominē solus cōuenit causā orōnis inq̄huit qdā agnouit **H**icqz p̄ os pegrini oīsa sūt merita domestici qdā quez frates habuerūt decanū actenus nunc iuocare ceperūt patronū. **M**ouitius. **H**ara sūt ista tēporib^{us} nostris **M**onachus. Ego supradicti decani o/ pera pietatis huius decani prefero miracul. **I**lla eiz vt dixi sāctū faciūt ista sāctū oīdūt. **M**ouiti^{us}. **T**atis placet qdā dicis. si adhuc aliq^{us} nosti de opibus simplicitatis referre ne pegriteris. **M**onachus. **D**icaz tibi hystoriam hominis simplicissimi p̄ naturaz p̄ quā satis cognosces qdā tu^z deo placeat sancta et prudens **C**ap. vii.

In ecclēsia sancti Dereonis martiris ciuitatis Coloniensis nris temporibus canonicus quidam extitit Wernboldus nomine. genere nobilis diues satis in stipendis ecclesiasticis. **V**ic tāte sim plicitatis fuerat vt nullius rei summam caperet nisi quantuz ex paritate numeri vel imparitate colligere posset. **C**um tēpore quodā multas ha/ beret pernas in coquina sua pendentes ne aliqua ei subtrahi posset in/

.q.z.

Sexta distinctio

De simplicitate.

trauit et in hunc modum eas numerauit. Ecce perna et eius socia ecce p/na et ei^r socia sicutq; de ceteris. Una ex illis neqtia seruoq; subtracta cum iteruz intrasset et predicto modo suas pernas numerasset impares inueniens exclamauit. Unam ex pernis meis perdidit. Cui serui subridentes responderunt. Domine bene inuenietur. Illoq; educto cum una iterum subtracta numerum parificasset et sic inductus secundo eas numerasset paresq; reperisset satis iocunde dicebat illis. Eya vos domini nimis diu poteram tacuisse. Quando serui sibi coniuia facere voluerunt dixerunt ad illum. Domine quare non prouidetis nobis in alde enim infirmus es tu? Quibus tunc diceret unde hoc nostis boni pueri? Responderunt. Bene consideramus in capillis vestris eo quod inflati sunt. Quem in lecto reclinantes cibariis delicatis quasi eius infirmitati preparatis scipios refecerunt. Audiens tantam simplicitatem rusticus quidam neq; et astutus et quia seruus eius esset originarius ab omnibus atavis suis confinxit. Non potui inquit domine ut res vestre tali modo distrahabantur sufferre vel quod sic negligatur seruus eius vestrum iustum est ut nobilitati vestre seruam et que vestra sunt fidei iter custodiad. Quid plura. Comissa sunt ei omnia. Qui noctibus cum dominus eius esset dormitus ad prunas cum seruis sedet et potionibus vacauit. Cum vice quadam ioculatorez introduxisset et ille dulcedine fiale dormientem excitasset surgenti seruus occurrit dicens. Quo rultis ire domine. Rude illo melodyaz audio dulcissimam sed nescio ubi sit. seruus subiunxit. Redite ad lectum vestrum. monachi tuicienses in organis cantat. ~~No~~ uicius. Puto quod peccent qui sic simplices irrident. ~~Monachus.~~ Hoc sum teneas. Iudi quid sanctus Job dicat. Deridetur enim iusti simplicitas super quem locum dicit Gregorius Justorum simplicitas irridetur quia ab huius mundi sapientibus puritatis virtus fatue creditur. Omne enim quod innocenter agunt ab eis procul dubio stulticia putant et quicquid in opere veritas approbat carnali sapientie fatuum sonat. ~~Novicius.~~ Videtur mihi vir iste magis fuisse stolidus quam simplex quia simplicitas prudentia carere non debet. ~~Monachus.~~ Prudentia in precauendis malis consistit cuius virtutis expers non fuit. Igitur diuinum factum est ut in ecclesia sancti Hieronimi cuius redditus multi sunt et ampli cellarius efficeretur. Et sicut legitur de sancto Joseph. cum nihil nosset nisi panem quo vescebatur nec hoc ad plenum dominus cui accepta est simplicitas defectum eius suppleuit et omnia ad que suas manus misit benedixit. Die quadam intrans granarium ecclesie cum plus catos in annona discurrere vidisset vix horam capituli expectare potuit. Prosternens se ante pedes decani officij sui petivit absolutionem

Sexta distinctio

De simplicitate

clausibus resignatis. Dicete decano et fratribus bone dñe Wermholde quid habetis cur ista facitis? R̄ndit quia nō possū videre damnū ecclie. Quale inquiūt damnū. Et ille. Hodie plures catos vidi in granario q̄ totā ānona v̄rāz deuorabunt. Rogantibus illis et dicentibus. Cati annonam non comedunt h̄ mundant vt claves reciperet vix obtinuerūt. Experimēto enim didicerant q̄ benedixit eis dñs ppter simplicitatez il lius. Vnde quadaz cuz diuerte monete ex diuersis censibus pecuniaz ha beret quidam ex seruis eius partē furtive tulit et fugit. Quo ognito cum grauiter lamentaretur consolantibus se respondit. Ego nō defleo dānū h̄ periculum denarij datui nō sūt miser capietur q̄ si p̄ eis fuerit dānat? ego zeus mortis ero illi?. Mouitus. Tales viri tēporibus istis n̄ elige rentur in cellararios. Monachus. Hicut mutantur tēpora. Ita et homines. Nam v̄sq̄ hodie frequenter contingit. vt sub prelatis et officialib⁹ simplicibus domus religiose in exterioribus proficiant et sub astut. et in scola mundi exercitatis non proficiant.

Capitulum. viii.

Hicud monasterium sancti Nicolai in villa Bruwilre monachus fuit simplicissimus nomine Christianus. Huic abb̄ cellararij officium iniunxit. Deus vero qui amator est recte simplicitatis ūnia opera eius dirigebat. Ita vt tempore prouisionis eius plus abundaret domus i oīb⁹ necessarijs q̄ antea vel p⁹. Sep̄ ei serui mercenarij anno nam vinum q̄ alia q̄ plura furati sunt vxoribus et liberis suis ea deferentes. Et cum sciret et quandoq; videret ex multa cordis pietate videre se dissimulauit dicens intra se. Iste pauperes sunt et indigent fratribus necessaria non deerunt. Simpler quandoq; mimo vel ioculatori comparatur. Sicut illius verba vel opera in eorum ore vel manibus qui ioculator non est sepe displicent et pena digni sūt apud hōies tñ que ab eis dicta vel facta placet. Ita ē de simplicibus. Ut sic dicā ioculatores dei sūt sanctozq; āgeloz simplices. Quoz opa si h̄j q̄ simplices nō sūt q̄nq; facerēt haud dubiū qn̄ deū offēderēt q̄ in eis dū p̄ simplices sūt delectaē.

Capitulum. ix.

In porceto mōchus qdā fuit tante simplicitatis vt singulis pene dieb⁹ in balneis q̄ ibi āte hostiuz mōasterij naturaliter calēt inde pauperes sedereret q̄ pauperū dorsa fricarz capita ablueret vestimenta mūdaret. Pro q̄ re cū tam ab abbe q̄ a fratrib⁹ crebrius q̄ acrius argueret non ppter hoc dīmisi h̄j verbis valde simpliciter r̄ndit

Sexta distinctio

De simplicitate.

Ei ego modo desisterez q̄s pauperib⁹ ista exhiberet? De si alius quē sim plicitas excusare nō posset talia p̄sump̄isset contra abbis sui imperium haud dubium qn deū gr̄ auiter offendisset. Melior ē eiz obediētia q̄s stul torū r̄ict me. De autē p̄dicti simplicis opa deo placuerunt seqns miracu lus declarabit. Tpe quodā cū orōnis causa iſſet Coloniā i domo cuius dam Abrahe hospitatus est. Nocte eadem cū signū matutinarum pulsatur in eccl̄ia beati Petri surrexit illucqz festinans cū solarj fenestrā in quo dormiebat v̄d s̄st aptam ostium eē putans p eam exiuit. sicqz mira biliter depositus ad eccl̄iam puenit. Finitis matutinis rediens cum ad sanuam domus pulsaret et interrogareb⁹ ab intromittētibus vnde veniret vel vbi exiuisset ex ciuis r̄ahione q̄ nō p hostiū sed p fenestrā egressus fuerit agnouerūt Ipse sibi tñ eiusdē miraculi cōscius nō fuit. Et cū eadē fenestra bene mihi nota satis alta sit haud dubium qn a sanctis angelis depositus sit vt implereb⁹ in eo qd de capite scriptū est. Qm̄ angelis suis mandauit de te vt custodiāt te in omnibus vñs tuis. In manibus por tabunt te ne vñcqz offendas ad lapidē pedem tuū. Quā fidus custos sim plicum sit dñs sequēs

Capitulum. x.

Homo quidaz simplex Engilbertus nomine de prouincia tulpeti natus aī paucos annos defūctus est. Iste cū eēt cccus nat⁹ xp̄e varia dona qbus hominē eius interiorem illuminauerat gratia dñiua i diuersis p̄uincijs noscebat q̄ a multis magnisqz personis serus vtriusqz venerabatur In capa simplici q̄ tunica lanea nudisqz pedib⁹ taz estate q̄ hyeme incedebat q̄ puer se regēte sic limina sanctoz satis remota sepius visitauit. Carnibus nunqz veſceb⁹ nō lectisternijs h̄ modi, eo tñ straminis vel feni noctibus vtebatur. Ego multa bona de eo vidi q̄ ipse multos tā verbo q̄ exemplo edificauit. Hic tēpore adolescētie cū nocte quadā in domo matertere sue matrone diu tis inter alios eius seruos se cubitū locasset in ipso atricinio duo fures parietē suffodientes ingressi sunt Qui igne discoopto lumine incēso cistis apertis intrepide colloquebātur. Quos vt predictus Engilbertus audiuit et fures eos esse nō dubitaret eū seruos ex vtrōqz latere dormientes excitare non posset subsellio cultello suo perforato collo iniecit et claua manū armavit. Et qz illos q̄i cec⁹ videb⁹ n̄ potuit duce auditu ad illos tēdēs q̄ clauā vtraqz māu vibrās ex oī pte quicqd tāgē potuit q̄i furios⁹ feriēs d̄ domo illos ieicit. Quos vlsqz ad foramē secur⁹ dū aditū scala obstruer̄ q̄ illi stantes extra domū neminē p̄ter ipm̄ solū vigilar̄ s̄eſſlēt de tali expulsiōe confusi hito dñlio denuo nisi ſe itare. Qd vt ille ex motu scale ſeit vñā pte scale

Sexta distinctio

De simplicitate

arce magne in qua continebatur grana et erat forami continua supposuit alteraque utraque manu suavit. Illos intrantes usque umbilicu Engilbertus dorsa eorum quod pni iacebat per scalu fortiter pressit et in tatu depresso ut non solu eis progressus ymo etiam regressus prouersus adimeret. Qui quasi sub torculari positi dum mane capi timerent veniam postulauerunt. Tatis horribilibus iuramentis quod nunc personam eius lederent vel domum illam intrarent. Dimissi sunt. Mane cum prodete Engilberto a vicinis nulla arte dormientes possent excitari et quereretur circa domum maleficia quorum virtute hec nouerant fieri supra foramem de tecto procedens quoniam spinam huanum cadaveris reppererunt. Quia amota mox oes excitati sunt. **Mouiti?** Magna sunt ista ab homine ceco et simplice gesta. **Monachus?** Maius est quod sequitur quod ad salutem pertinet anima. Nam multis annis clavis inde fures fama et virtutibus iam dicti Engilberti excitati eius quod ut opinor percibunt copuncti cum adierunt. Et quod ipsi eent confessi deinceps duxerunt vitam religiosam. Hoc factum mirabile et alia quodam de quibus in sequentibus dicetur ab aliis mihi relata et utrum nam haec eent a me interrogatur? Ita gesta fuisse simpliciter testatur. Et quod cum simplicibus famocinatio domini est. dedit ei etiam spumam prophetie. ut danu luminis exterioris claritate oculo interiorum copularetur. **Te quodam inuitat?** a ducissa Saxonie uxore Herici ducis. **Matrona** valde religiosa inter alia multa quod unus ex filiis eius imperator et futurus predixit. Quod postea impletum vidimus in Ottone qui Herico successit in imperio. Hic cum post electionem in maximis fuisset tribulationibus et pene ab omnibus desperatus ab eodem ceco confortatus est. eo asserente quod omnibus modis forent implenda que a deo fuerant ordinata. Non illa tempora cum Helwindis de Heminych vidua religiosa ob discordiam duorum comitum terre nostre timeret filium suis Arnolfo et fratribus eius ipsumque rogarunt ut pro ipso in columitate deo supplicarunt. Rendit. Ne sollicita sis per ista discordia quod bene soperietur. Nam alia multo maior in ianuis est pro qua non solu filii tui sed tota terra occurretur. Hoc impletum est sub iam dicto Ottone et Philippo eius in regno aduersario. **Die quadam eunte eo in quodam strata Colonie occurserunt ei plures honeste matrone eiusdem ciuitatis euntes ad ecclesiam.** Que cum fabularetur ait. State vos domine sanctibus eis adiecit loquatur illa que iam loquebatur. Cum ventum fuisset ad Astradam que hodie sanctimonialis est in monte sancte Walburgis voce eius audita Engilbertus cunctis audientibus prophetice respondit. Hec cum omni domo sua conuertetur ad Christum. Quod non multo post impletum est. Nam cum marito filio et filia que hodie abbatisat in iam dicto cenobio seruo et ancilla in ordinem nostrum venit.

.q. 2.

Carta distin^{tio}

Con simplicitate.

Vides q̄̄ eoderiter in apertione oris prefatae semine de^r reuelauerit articulam eius. **D**e statu aiaruz plura dicere co^lueuit q̄̄ nonanq̄̄ ut aiunt spiritus erroris sive humanus eū fecellit. **N**ec mirū. Non sēper prophete loquebātur spiritu prophetie sicut Nathā qui David ad hoc spiritu suo horabatur quod spūssāctus mor per eum fieri p̄hibuit. In quadā solēnitate domine nostre cū matertera eius predicta vespe ieret ad primaz villam propter matutinas q̄̄ diceret illi Engilberte cras māe venias ad me. In ipsa nocte aī lucem audiuit vocē cuiusdā ad ostium pulsatis atq̄̄ dicētis Engilberte veni eamus ad matutinas. Quā vocem cū nō agnosceret surrexit tamē et secur⁹ ē illū ductusq̄̄ ē in ecclesiā quādā in qua audiuit matutinas primā. tertiam. nonā. Deinde dū solus reuertere^r et vbi nā fuisset interrogatus. Respondit. Nūq̄̄ audiui tam p̄ulchrycā tum tā suauem melodyā missam tā gloriosam sicut audiui hodie. Et hoc sequēti anno ei iteruz cōtigit. Non dū enim suscepere^rat habitū religiosuz. Nocte quādā de lecto suo raptus trāpositus ē iuxta castrū Nobach in solitudinem satis horrendā. In eod ē loco egressa aia ei^r de corpore vniuersos angulos et situs eiusdē solitudinis lustravit et cōsideravit. Ita ut postea eo recitatē multi mirarentur. Regressa anima diabolus errāti occurrit dicēs. Corpus tuū meum est. Illo se signante et sanctā dei genitricē inuocante adiecit. Media pars capitis tui mea est eo q̄ pulsata vespere sabbati fuerit lota. Et statim misit massam picis in illam. Que postea cū maximo labore multorū deposita est. Cū vero moriturus esset mater ei^r flens ait. O fili dulcissime modo recedens a me dimittis me in marima i firmitate. Respondit ille. Sancta Maria liberabit te mater. Eoq̄̄ expirāte eadē hora sanata est illa ab infirmitate durissima in qua nouē anis laborauerat. Legi in libro visionū beate asheline q̄̄ in celesti māstione sedez videtur yacuā mire pulchritudinis et glorie et dictū est ei q̄̄ esset cuiusdā ceci de Lemānia q̄̄ statim intellexi de fratre isto Engilberto. Domini. Ut audio mul^lum deo cara est simplicitas. Monachus. Non solum deo ymo et hominibus placet et quandoq̄̄ maior. in auribus eorum efficacie q̄̄ pruidentia secularis.

Capitulum xi.

Dominus Petrus abbas Clareuallis monoculus ex infirmitate vir sanctus nomine et re. Petri apostoli imitator et filius columbe eo q̄̄ magne et pure fuerit simplicitatis. Cum ipso et fratribus eius miles quidam pro quibusdam bonis contendebat. Hreficetus est dies in quo vel miles cum abbatē componeret vel coram iudicis item intraret. Venit ad diem miles cū amicis suis venit et abb solo

Sexta distinc^tio.

De simplicitate.

monacho quodā simplice secuz assumpto Non tamē i equis sed pedes
venerunt. Et cū esset abbas venerabilis pacis & paupertatis amator re-
rūqz trāseuntū cōceptoz corā ūnibus dicebat militi. Homo xpianus es
Si dixeris in verbo veritatis q̄ bōa ista p quibus cōtēcio est tua sint et
tua esse debeant bene sufficiet mibi testimonium tuū. Ille magis curās
de bonis obtinēdis q̄ de verbo veritatis respōdit. In veritate dico q̄
mea sint hec bōa. Qd qd abbas. Sint ergo tua tibi ego de cetero nō re-
petam illa. Sicqz reuersus est ad Clarāuallē. Miles etiam ad uxorem
suam quasi vīctor rediens cū ei p ordinē recitasset qd abbas dixisset vel
qd ipse egisset Illa territa ad verba tā pura et tā simplicia rñdit. Dolose
egisti contra abbatez sanctū. Ultio diuina nos puniet. Nisi monasterio
bona sua restituas cōsortio meo carebis. Territus ille ad Clarāuallē
venit bonis vltro renūtiauit de indebita vexacōne sancti abbis veniam
postulauit Vir iste beatus temporibus seniorū nostrorū visitauit in clau-
stro. Erat autē secūduz carnē nobilis et osāguineus Philippi regis Frā
tie qui p̄cipiūs amator
erat lante simplicitatis.

Cap. xii.

Beruit mihi ostantinus monachus noster q̄ eo tēpore q̄ Parisi
us in studio fuit Johānes abb sācti Victoris qui natiōe theutōi
cus ē cū quibus dā nobilibus et magnis viris p magno allodio
corā rege Philippo placitauerit. Qui cū secum adduxisset quosdam ex
fratribus viros litteratos et iurisperitos haberentqz aduersarij aduoca-
tos in causis exercitatos pribus hinc inde rñdetibz. Abb simpliciter se
dēs nec vñ verbū ad allegata rñdit. Ita vt magis viderec vacare ora
tiōi quā allegationi. Hoc cū rex considerasset ait abbi. Dñe abba quař
vos nihil loquimini! Rñdēte abbe multū leniter & valde simpliciter Do
mine nescio quid loq. edificatus rex et p̄punctus subiecit. Reuertimi vos
in claustrum vestriū et ego loquar p vobis. Post quoꝝ discessū rex iraz
simulās dixit militibz Ego p̄cipio vobis sō interminatiōe gratie mee
ne de cetero sāctum abbatem istū inquietatis. Sicqz factum est vt bona q̄
frates obtinere non poterant per multas querimonias sola apud regē
obtineret abbatis simplicitas. Et est impletum in eo illud Moyſi Alius
pugnabit pro vobis et vos tacebitis. Alijs tibi adhuc ostendā exēplis
qualem locum venerationis in corde eius

Cap. xiiij

QEmpore quodam clerici laudunenses episcopo suo defuncto quē
dā ex suis fratribz canōicū simplicē i cōp̄z eligētes sō hīs vñ p̄
vidō regi illū p̄ntauerit. Dñe nos p̄ntam vobis dñz Emalricū

Sexta distinctio.

De simplicitate.

electus nostrum. Hoc ei nomine erat. Rege racente et formā illius presenta
tonis considerante tandem respondit. Quem presentatis mihi dominū
Emelricum? Et rex vultis aliquid plus dicere. Illis timentibus ne forte
aliquid regi displiceret in persona vel in verbis p̄tationis rāderunt. Ni
hil dñe Tunc ait rex Karo audiui talem p̄tationem. Quando aliquis
mihi presentatur electus nomine dignitatis eius exprimitur ab electorib⁹
in hunc modū. Domine nos prelentamus vobis dñuz. P. archidiaco
nū prepositū decanū vel scolasticum nostruʒ fateor vobis satis mihi pla
ceret tam simplex simplicis canonici p̄sentatio et idcirco spero q̄ a deo fa
cta sit ipsa electio. Noscis qualiter in iam dictis dignitatibus electiones
celebrentur! Si scolasticus est causas canonicorum suor̄ fowendo tum
pter litteraram tum propter comparatam amicicaz ab ipsis in epis
copum eligitur. Si decanus est ypocrisi sua fratum excessus dissimula
bo ognatos et amicos introducit a quibus sublimatur. Si archidiaco
nus vel prepositus est vpote vir nobilis parentum potētia magis in
truditur q̄z eligitur. Ecce hec ē causa quare capita eccliesie sint infirma.
Deinde ouersus ad electū ait. Dñe Emelrice quia electio vestra videtur
mihi esse simplex rōnabilis q̄ canonica nō vobis deerō vbiq̄z mei indi
gueritis. Lambertus monachus noster q̄ mihi hee retulit eodē tempore
vīc se fuisse parisius Qual̄do ac q̄z fuerit hui⁹ ūgl. circa
simplices affectus sequentis operis declarabit effectus. [Ca. illij.]

Hec hoc trienniuz defuncto abbate sancti Pyonisij gentis Iſrā
eoꝝ apostoli cū ditissima illa abbacia vacaret q̄ ad eā plures as
pirarēt venit ad regem sepe dictuz is qui in cōgregatōe videba
bit ēē potior p̄positus videlicet pro abbacia supplicās et dices. Dñe ecce
quingētas offero vobis libras vt ppici⁹ mihi sitis in hac abbacia. Cui
rex nihil promittēs h̄ symoniacū muneric recepcione quasi in arce spei
ponēs respondit. Date pecunia camerario meo secrete. Recedēte igitur
pposito et q̄i de regio fauore certificato cellararius de h̄j̄s nihil sciens cū
vīc regē adiūt q̄ pposito similia petēs simile pecunie q̄titatē obtulit a q̄
simile r̄n̄sū accepit. Nouissie venit thesauroꝝ infid⁹ custos q̄ ip̄e p abb
cia regi q̄ngētas libras offerēs. Cui sicut supiorib⁹ r̄n̄sū est. Et licet rex si
cū homo prudēs dissimularet plurimum tamen ei displicebat trium illo
rum monachorum ambitio et proprietatis vitium ymo tam execrabilē
furtum sciens oblatam pecunia monasterio fuisse subtractam. Presul
en̄ ouētū vīe in q̄ eis abbez cōstitueret eo q̄ abbacia in manus eius deuo
luta fuisse. Sedēre rege in capitulo verbis ad hoc ydoneis premisis cū
diligēt et circūspiceret glōas cōsiderar̄ tres p̄dicti mōchi p̄posuit vide

Sexta distin^{tio}.

De simplicitate.

sucz cellararius et sacrista i summa expectatōe erāt positi in zugli p momen/ta singula abbatiā sibi spantes eē porrigeđā. Et licet spes sancta nō cō/ fidat oēs tamē in sua expectatiōe sunt ɔfisi. Nam rex videns mōachū/ quēdā simplicez in angulo capli residentez q nihil minus q̄ de abbatia/ spantem inspiratione diuina vt surgeret precepit. Stante illo cū verecū/ via coram principe dictuz est ei ab eodē rege. Dic En committit vobis/ abbatiā sancti Dionisi. Quo auditō homo ille simplex cū regi nō assētirz/ ymo fortiter reclamaret asserēs se personā eē humilē priuata q despectā/ atq̄ ad tantā dignitatē nimis indignā nimisqz insufficiētem. se vituperan/ do apud regē omendo auit. Et coegit eū Postea subiecit. Dñe Ecclā ista/ plurimis debitīs est obligata nec est vñ soluātur. Cui rex subridēdo res/ pondit. En in instāti mille quingentas libras vobis dabo et cum necesse/ fuerit vobis accōmodabo pecuniam insuper auxilium et cōsilium impēdam/ Precepitqz camerario supradictā pecuniaz ei afferri. Adhuc puto viuit/ et forte p eum domus illa melius regitur q̄ p illos eēt regenda qui ad/ eius regimē aspirauerunt. Occurrit

Capitulum. xv.

Hec tēpora cum sub imperatore Frederico huius Frederici/ quo vna ex imperialibus abbacijs vacaret. Duoqz electi essēt nec/ scordare possent vnum illoz magnā sumā argenti quā in mona/ stero cōgregauerat eidē Frederico obtulit quatinus sibi assisteret. Et/ pmisit ei pecunia recepta. Postea intelligēs aduersariū eius virū eē bo/ nū simplicē q ordinatū cepit cū suis habere cōsiliū qualiter indignū amo/ ueret et ob virtutes suas electū cōfirmaret. Et dixit ei quidā. Dñe sicut/ audiui monachi omnes ex regula tenentur acus portare. Sedente vobis/ in capitulo dicite illi inordinato vt ad punctionez digitorum vestrorum/ acum suam vobis accōmodet et cū nō habuerit inuenietis contra cū oe/ casionem quasi de irregularitate. Quod cum factum fuisse et ille nō ha/ beret. Nit alteri. Domine prestate vos michi acum vestram. Quam cum/ ille mor extraheret forte premonitus. Respondit imperator. Vos estis/ monachus in ordine iustus et ideo tanto honore dignus. Ego decreue/ ram honorare aduersarium vestrū sed ille irregularitate sua se reddi/ dit indignum. Bene apparet in hīs minimis q̄ negligens et dissolu/ tus sit in maximis. Taliqz sophistinate monachum astutum impe/ rator amouit et simplicem in abbatem promouit. Nouitius. Ignor/ taui hactenus tantam fuisse virtutem in acu. Monachus. Virtus non est in acu. sed acus signum virtutis id est humilitat. est in/ monacho ad resarcendum vestimenta sua dissoluta portat illam.

Sexta distinctio.

De simplicitate.

Otto auctor in imperio iunioris frederici
o qd nunc imperat cū die quadā tres abbes
ordinis nostri illi loquerēt volēs eos probare. vni illoꝝ dicebat
Dñe abbas concedite mihi acū vestram. Rñdente eo nō habeo dñe. ro
gauit sc̄m qd etiā nō habuit Tertius vero req̄situs. cuꝝ haberet acū Rñ
dit ei imperator Ios estis verus monachus Ecce h
ē qd sā quod dixi acū i monacho signū esse virtutis. **Cap. xvij.**

Betulit mihi vir quidam religiosus de quoddam monacho ordinis
nostri rem satis terribilem que huic loco satis dgruit pro exem
plo. Cum acum secundū mōachoꝝ consuetudinē sanus portare
non curaret vel forte contemneret posito eo in agonia diabolus affuit
q acū ignitam ad humani corporis longitudinem in manu ferens iecit
super illū dicens. Quia acum noluisti portare sanus feras hanc acū mo
riturus Qui visum astantibus referēs terruit oēs **Mouitius.** Si hec
ita se hēnt d cetero sine acū n̄ ero. **Mōch.** Mōchus nisi necessitas exclu
dat sine plenitudine ordinis esse nō debet. **Mouitius.** Recordor mōa
chorum supradictorum qui pro abbacis adipiscendis pecunias ob
tulerunt. Nāt ne mōachi ordinis nostri qui pecunias non habent in ta
libus symonias facere! **Monachus.** Possunt utiqz quia sicut symonia
est corporalis ita et mentalis. Hec facit vt monachus ad dignitates as
piret et qualiter adimpleri possit diligentēr excogitat vel quod periculo
suis ē vt fiat ingeniose p̄curat **De hoc tibi referam exemplum quod no**
bis retulit dñs karolus alb **Iulariēsis tūc recenter gestū.** **Cap. xvij.**

Habas quidam ad quādam veniens inclusā quā nouerat femiaz
ē scāz q diuinis reuelationibꝝ assuefactam ait illi peto soror vt
deū roges p me. q̄tinus tibi oñdere dignēt si ei placeat q mihi
expediat manere in officio huius abbatie. **Mox** illa surgēs abh̄t q ora
uit. celerius q̄ reuersa q̄ sibi fuerat reuelata abbi manifestauit Non est in
qt volūtas dei neqz expedit tibi vt in hac abbatia mancas neqz saluare
poteris i ea aiaꝝ tuā. **Quare** q̄ symoniace itraſti. **Abbe** stupente super
h abbo ac dicēte. **Quid** ē qd loqrl. soror nō eiz th alicui? symoie i electiōe
mea dñcius sū? Rñdit illa. **Ego** tibi oñda symoiae itrasse te. **Mōtu** añ
cessōe tuo tu ad abbaciam aspirās n̄ simplicē ambulasti h frēs tuos sim
plices tali mō nimis astute circūuenisti. Non est necesse agebas vt aliciꝝ
psōaz extra domū nrāz q̄ valde hōesta ē eligam? ne nosipos cōfundere
videam̄. **Tibi** n̄ stabant q̄ si electō fieri i domo n̄ alia nisi tuā psōaz ē
eligidam. **Ecce** sic factus es abbas. Quod ille audiens confessus est
et non negauit. statimq; patrē abbate aviēs donec absoluereſ petere nō

Sexta distinc^o.

De simplicitate.

cessauit. **Mouitius.** Si abb^o iste ad abbatiam aspirando tam grauit^e peccauit quid est quod apostolus dicit qui episcopatum desiderat bonū opus desiderat. **Monachus** Apostolus non reprehendit episcopatu^m sed desiderium quia in illo attendit laborem in isto ambitionem. **Und** mor subiunxit. Oportet episcopum irreprehensibilem esse sobrium pudis cū prudentem ornatum humilem hospitalez doctorē. **Ide** sanctus Be nedictus diffinit de abbate in regula licet nemo sibi assumere debeat honorem sicut hodie multi faciunt sed qui electus fuerit a deo sicut Aaron videtur tamen q̄ aliquis possit desiderare sine periculo huiusmodi dignitates ad hoc tantum ut proficit non ut presit. **Teste** salvatore Si oculus tuus fuerit simplex totum corpus tuum lucidum erit. **Mouitius** De b audire delectat exemplum.

Capitulum. xix.

Monachus.

QUAM nostris temporibus. Parisius vacaret episcopat^m et electores inter se concordare non possent tribus sua vota commiserunt. Qui tres eum in unam conuenire nequieren personam magistro. Mauricio qui unus trium erat. Duo suam dederunt auctoritatez ut quem cunq; ipse nominaret episcopus esset. Et quia idem Mauritius ut rei exercitus probauit magis cupiebat prodesse quaz preesse seipsum nominauit dicens Aliorum conscientias et propositum ignoro episcopatum huc gratia dei me adiuuante irreprehensibiliter regere propono. Quod et fecit. Sancte enim vice fuit tam verbo quam exemplo plurimis profuit dies suos in eodem episcopatu clausit. Hoc etiam noueris q̄ sepe ambiciose a suo desiderio nutu dei fraudentur et si promoti fuerint eius permissione vir euadunt qn in ipsis dignitatibus periculose tribulentur vel cum confusione deponuntur. **Audi** de his exempla forte aliquibus necessaria.

Capitulum. xx.

Prior qdā ordī nr̄i defūcto abbe suo ad abbatia aspirās cū tpe electōis a visitatore sic ceteri seniores de persona ydonea interrogari nō corde colubino mō achū quendā de domo eadē ob ifam eiectū nomiauit sciebat. n̄ prioris auctoritatē nō eē modicā et si aliquē dūcēt noiarz p̄ h̄ suā electōez posse ifirmari et se i suo desiderio ipedūr si factū ē nutu vt credit̄ diuīo vt celi ei exēplo eadē psōaz eligerēt dicētes ita se. Prior ocul^m nr̄ nec talē psonā noiazz si ei d illi^m inocētia nō cōstaret forte si idē prior simpliciter abulasset factus esset abbas. Et satis puto qzū ex verbis cuiusdā abbatis q̄ mihi r̄tulit conīcio q̄ tm̄ fuēit cruciatus in eiusdē mōachi pmocē qzū ille tribulat^m exticat i sua electione

Cexta distinc*ti*o.

CDe simplicitate.

Ecce sic astutos et dolosos punit etiam in presenti deus. De tribulati
one confusione et deiectione prælatorum ecclesie hodie magis q[uod] an n[on] te
pora abundat exēpla. Et hoc forte ideo q[uod] dei volūtas illoꝝ promoti
one nō fuit. Ipsi regnauerūt sed nō ex me pricipes extiterūt et nō cognou
i. Verba sūt dei p[ro]p[ter]os Iheremie prophete. **M**ouitius. Cū deus in vir
tute simplicitatis sicut probatū ē exēplis plurimū delectetur puto q[uod] i vi
tio ei cōtrario i. astutia mltū eracerbetur. **M**onachus. Viciū simplici
tati oppositū duplicitas est cui sodalis est astutia. **M**ouitius. U[er]i dicit
duplicitas. **M**onachus. A dupli plica. Simplex. n. hoc q[uod] dicit hoc
intendit hoc agit. Duplex autē aliud habet in corde aliud in ore aliud
agit & aliud intendit. De quo p[ro]p[ter] apostolū Jacobū dicitur. Vir duplex
animo incōstās est in omnibus vījs suis Bonum. n. simulat vt simplices
efficacius decipiāt. **U**nū per ecclesiasticū dicitur. Ne peccatori terrā duab[us]
vījs ingredienti. Tales sunt illi de q[uod]bus dñs dicit. Attēdite a falsis pro
phetis qui veniunt ad vos in vestimentis ouīū intrīsec[us] autē sūt lupi rapa
ces. Tales sūt multi ex hījs barbatis qui inhabitu et tonsura religionis
terrā circueūt et plurimos decipiāt. Ex quibus nostris tēporib[us] mlti
sunt propter sua malicia interficti. Et quidam ex huiusmodi viatorib[us]
viri sunt sancti et sine felle propter malos tamē despiciunt. Hinc ē q[uod] an
no p[re]terito dñs Engilbertus Coloniensis archiepiscopus in synodo sua
p[ro]cepit ne aliquis illoꝝ in sua dyocesi hospicio reciperetur.

Capitulum. xxi.

DOnsūt multi anni elapsi q[uod] q[uod]dam sub typo religiositatis. Būna
venit et simplicitatē simulans orando vigiliō atq[uod] ieunando
plurimos decepit. Quæz cū canonici eiusdē pagi talē eē putassēt
qualē se simulauerat hospitale illi paupuz cōmiserūt. Cui ēt plures secula
riū pecuniā dederūt reseruandā. Paruo emēso tempore cepit ille simu
latoꝝ a simuloꝝ rigore discedere bibere vīnū carnes comedere ra
rius. dormire diutius. Quod cum ei fuisset obiectū respondit. Ego ad
tempus a sacerdote huiusmodi obseruantias suscepī. Quid plura. Tan
dem clanculo discedens pecuniā cōmēdatā dūlit et q[uod] dāmnosum vītū
um esset duplicitas operibus ostendit. Quo audito christianus tale ver
bum respondit. Eya fratres certe animam meam pro nullius anima da
bo. De huiusmodi trufatoribus plurima deceptionum genera tempo
ribus nostris gesta tibi dicere possem sed non sunt edificatoria. Wis
nunc audire quali pena deus sepe puniat in presenti vicium duplicita
tis et astutie. **M**ouitius. Volo et desidero. **M**onachus. Audi ergo

Sexta distinctio.**De simplicitate.**

Huensis quidam secularis de Mosella natus si bene memini nomine Henricus matrem suam pli-
cetem verbis quidem mellitis sed intentione venenata tali modo
circuenit. Mater inquit peto ut omnibus tuis bonis feudis scilicet et ailio
domini solenite renuncies et me illa suscipere sinas ut sic eorum gratia uxore ducer
valeam honestiorum. Omnia mea tua sunt et ego tibi honestus prouidebo. Nam i
filio specie astutias non obseruans petitioibus eius annuit omnium suo
usufructu resignato immemor dicti sapientis. Melius est ut roget te filii
tui quod te respicere in manibus illorum. Quod plura. Spes introducta
et mater expellitur. Que cum egeret et quotidie plangeret ille obturavit
aures ne gemitus matris audiret. Die quadam cum uxore in mensa se-
dens et ostium pulsantis vocem matrem intelligens ait. Ecce iterum dy-
abolus clamat ibi. Dixitque pueru suo. Nade et pone pullum istum in ci-
stam donec recedat. Quod cum factum fuisset et illa intromissa domino filio
supplicasset ut sui misericordia multo verborum turbine expulsa est. Tunc
ille ad puerum. Refer inquit nobis pullum. Puer vero ut cistam aperuit
non in scutella pullum sed serpente complicatum cospexit. Qui territus rediit quid
viderit dominio renuntiauit. Post quem missa ancilla dixit se similia vidisse. Ille
sibi putans illud ait cum indignatione. Etiam si diabolus fuerit ego tollam eum.
Et surgens de mensa morum ut se in cistam ad levadam scutellam inclinavit serpem
collo eius insiliens ut virtutem duplicitatis. O grue puniret circa eum guttur se colli-
gando duplicauit. Cum comedente comedit et quietem ei subtrahebat cibaria
vel adhibebantur aliqua quisbus deponi deberet instrumenta. Ita collum
hominis strinxit ut intumescente facie oculi de sedibus suis mouerentur.
Mouitius Merito autem videtur mihi punitus per serpente quod sicut dy-
abolus per serpentes Euam decepit. Ita per istum mulierem simplicem circu-
uenit. **M**onachus recte sentis. Nam tredecim anni sunt elapsi plus minus
et quod ista otigerunt. Nam ductus est idem. Henrichus in carruca pro-
mittenti nostram ad diversa sanctorum limina et viderunt eum multi. Quem
predicta mater pene eius operatus materno affectu sequebatur. Circa ea-
dem tempora vitium duplicitatis et astutie a supradicto Philippo regi
Frantie tali ordine depre-
hensum terribiliter est punitus. **C**ap. XXII.

Habebat idem rex in civitate Parisiensi prepositum qui cuiusdam
sui concubis vineam concupiscens. Ut sibi renderet illaz impo-
tuit nimis istabat. Rendete ciue sicut Naboth reddisse legit. Achab
igitur Iacob. vult dominus quod non videnti tibi patrum meorum hereditatem eo quod nulla ad
me appellat nescitas propositus mias itulit sed non perfecit. Cotigit ut interim

Sexta distinctio.

De simplicitate.

homo morere? Quo cognito p̄posit⁹ effect⁹ est hylarior. Huiusmōdī do
los sicuti homo astut⁹ nimis ad sui gnitiē ex cogitauit. Duos siq̄dem ex
scabinis vt sibi testimoniu falsitatis ferrēt pecunia corrupit. Cū q̄bus si
cū dicitū fuerat mox intēpesta nocte defūcti sepulchrū adiit terraq; eie
cta in fossam descēdit et sacculuz pecunie quā viro p̄ vinea obtulerat in
manu ponēs mortui ait Testis estis vos dñi p̄ tātā pecuniā homini isti
p̄ vinea sua tali dederi quā ipse q̄de⁹ vt vos videtis manu sua recepit
nec aliqd cōtradicit. Dicētib⁹ illis testes sumus mox recepit pecuniaz et
reiecit terrā. Mane testib⁹ eisdem adhibitis vineaz sibi vendicauit. Qd
cū relicta defūcti didicisset stupēs accurrit ⁊ tradixit afferens neq; ma
ritū neq; se vineam illaz p̄posito vendidisse neq; vnḡ pecunie aliquo
pro ea recepisse. Cui ille respōdit. Ego tanto vineā cōpaui pecuniam s̄b
testimonio horum scabinoꝝ in manus viri cui posui nec cōtradixit Que
se nil vidēs pficere ad regē cucurrit. de violētia p̄positi illi cōqrēs Illo
sub p̄dictoꝝ testimonio cōtradicēte rex qr audientie vacare n̄ potuit q̄
busdam causaz cōmisit. Qui testimonio scabinoꝝ decepti in p̄tē p̄positi
declinantes pro eo cōtra viduam dedere s̄niā. Tūc illa amplius tur
bata cū regi clamoris fleib⁹ nimis esset importuna rex testes vocari ius
fit et qr vir prudēs fuit prudēter illos examinavit accito prius vno ⁊ so
lus loquens cū solo ait. Nostī dñicām orōnem! R̄ndente illo. Nouī do
mie. subiūxit rex. Dic ergo illam me audiente. Qd cū fecisset nihil aliud
ei loquens precepit vt in vicinam cameram secederet. Et aduocans alte
rū leuerius eum allocutus est dicens. Socius tuus de vinea illa tā me
ram michi retulit veritatez sicut est sanctum pater noster quo nichil ē ve
rius Qd si ab eo discordaueris punieris Estimans ille quia regi omnia
dixisset. Timens ac tremens ad pedes eius corruit dicens. Miseremini
nostrī domine quia sic et sic fecimus a preposito nostro induci. Iratus
rex valde vineam vidue restituīt et prepositum viuum sepeliri precepit
Nouici? Juste actum est vt is sine misericordia infoderetur viuis a q̄
inhumane mortuis fuerat effossus. **Monachus** Pena peccati a deo
est et fit sepissime vt secundum modum culpe formetur modus vindictæ
De quo tibi etiam pauca subiūzam exempla.

Capitulum .xxiiii.

Qanonius quidam sancti Andree in Colonia sicut michi retulit
magister. Reynerus eius concanonicus ad colligēdām cuiuscā
ecclesie declinam singulis annis mittere osuicū serum suum.
Qui ante quoddam patibulum transiens et hominem recenter in eo ap-

Sexta distinc^o

De simplicitate

pensum adhuc palpitate cernēs misericordia motus laqueū gladio incidebat atq; allata aqua refocillauit. Qui resūptis viribus mala pro bonis retribuēs ad p̄ximā villam liberatorem suū secutus in equi eius frenum manū misit et q̄r eundē sibi vi abstulisset vociferatus ē. Mox homines circū quaq; accurrentes & de rapina fremētes sine audientia iuuenē ad idē patibulum de quo fur fuerat depositus duxerunt. Non dum erant homines alterius ville plene reuersi q̄ ad suspendiū iam dicti furis cōfluxerāt et ecce cōcursū ad patibulū qd̄ cōmune erat utriq; ville vidētes nutu di reuersi sunt causā interrogātes. Data est homini copia loquendi. Ego inquit hominem istū de patibulo liberaui et ecce tam iniquū beneficium rep̄edit mihi. Quē illi considerātes & cognoscētes secūdo eiū plēe suspederāt et liberatus est sanguis innoxius.

Ca. xxv.

DOn est diu q̄ peregrinis quibusdam de Alemānia ad limina sāti Jacobi tendentibus fallus eis frater nocte quadā se sociavit Mane excūctibus de hospitio usq; ad portā ciuitatis illos secutus vni illoꝝ manus iniecit clamās sibi equū cunctē ab eo ablatū. Et compulsi sūt redire in hospitiū a iudice. Testificantibus pegrinis omnib; q̄ is quē ille impetebat esset vir simplex et bonū iudex prudēter agens fure absente omnīū equoꝝ sellas et frena depōi sicq; eos in stabulū duci p̄cepit. Quo facto dixit ad furē intra & educ equū tuū. Intravit ille et adiuit equū foras sed nō tamē illū quē in porta sibi dixerat fuisse sublatum. Non enim plene tūc eum considerauerat Tunc omnibus ridentib; & cuius equus esset extractus iudici exponētibus dolosus ille patibulo appensus est. Vides nūc qualiter deus in simplicitate ambulantes protegat & male astutos puniat? **Mouiti?** Recordor te supiūs dixisse penā peccati eē a deo. **Monachus.** Qd̄ a deo sit oīs pena peccati testis ē Amos propheta dices. Si erit malū in ciuitate qd̄ dñs nō fecerit? Item dñs per ysaiā Ego dñs formās lucē & creās tenebras faciēs pacem et creans malū Malum dicit penam & tribulationē que pacientib; vidētur mala licet in se sint bona vrpote dei creatura. **Qd̄ aut a deo sit peccati pena tibi exēplificabo.**

Cap. xxvi.

BErolph palatinus de Witlibach iudex erat leuerissim;. Ita ut furib; ēt pro danno vnius obuli vitam auferret. Et sicut a quādam abbe audiui quotiens exiuit laqueos cingulo suo appendit neroꝝ pena caperet dilationem Die quadam mane surgens et laqueum cingulo suo solito sonectens huiusmodi vocem in aere audivit Berolphe quicq; tibi egresso de castro tuo primus occurserit hoc laqueo

.f.i.

Sexta distinctio.

De simplicitate.

en suspendas. Qui vocē pro omnīe accipiens morū ut egressus est occurrit ei quidam scutetus suus primo. Quo viso cuz satis doleret eo q̄ ho minē diligenter debat illi. Doleo de occurrē tuō. Cui ille respondit. Quare? Cui ille. Quia suspenderis. Et ille. Quare suspendar? Rādetē illi palatio nescio h̄ ppara te ad confessionē et ordina d̄ rebus tuis quia voci dui ne resistere nō obeo. Ille vidēs alīē eē non posse ait. Justus est dominus. Ego plures in domū mēā declinantes insequens occidi multis sua rāpui nec tibi dñō meo vñq̄ fidelis extiti neq̄ paupibus pepci. Et mirati s̄c oēs audientes eius confessionē et cognoverūt in eius morte peccati penaz eē a dō. Et q̄ idē palatinus sine misericordia iudicauit cum in vltionem Philippi regis quē occiderat ab Hērico marshalco eius interficeretur misericordiam q̄siuit nec inuenit Non est equum iudiciū nec a dō precep tū ut minor et maior culpa simili pena plectantur. Nouissimū Jam sat ex h̄ijs didici q̄ deus peccatū puniat secūdū modū et qualitatē culpe. Monachus. Hoc plenius scies in sequentib⁹ capitulis in q̄bus nostris tēporib⁹ cui dērētissime punire voluit vicium duplicitatis.

Cap. XXVII.

Tempore scismatis qđ erat inter Philippum et Ottonez reges Romanoz cū Colonienses tū ppter obediētiā sedis aplice tū ppter iusurādum eidē Ottoni factum si d̄liter assisterēt et multis dānis atq̄ piculis subiacerent quidā et eis a fautorib⁹ Philippī ut dicebatur corrupti sunt occulte. Inter quos postor videbatur Theoderichus de erinportze. Per cuius astutiā tm laboratū est ut d̄serto Ottōe Philippus in ciuitatē recipetur. Ore quidē fuerat cū illo h̄ corde cū isto. Die quādā cum idē Philippus patronos ciuitatis q̄ circunferebātur sequeretur ducebat idem Theodricus eū ad matronas respiciens et dices. Ecce dñe iste ē rex meus quē sēper optauī Mira dispensatio dī anno reuoluto die eadē p̄ candēm plateam mortuus efferebatur. Et cum in mōasterio sanctimonialium qđ piscina dicitur esset sepeliendus litteris priorum quos nimis turbauerat est prohibitus.

Capitulum. XXVIII.

Hec hos paucos annos cum Petrus cardinalis de Saxonīa esset Coloniæ. Henricus congnomento ratio ecclesie sancte Marie had gradus canonicus et causarum aduocatus peritissimus ad hoc eundē cardinalem induxerat ut eiusdem ecclesie canonicis precipere quatinus cuiusdam ciuii filium nullo stipendio vacante in fratrem et concanonicum eligerent. Quid cum illis vilium fuisset absurdum nimis

Sexta distinctio

De simplicitate

nec acq̄escerēt suspensi sunt a diuinis. Judicantes vero eandē suspēsione fruolam vnanūm̄iter prepositū elegerūt Henricus autē vt turbatos am plius turbaret solus aliuz prepositū elegit cū quo t̄ pro quo fratrūz pācē litibus et dāmnis nō modicum turbauit. Justo dei iudicio eodē anno primus omnium defunctus est et aperto ore sepultus obtinuitq; preben dam illius adolescentis cōsilio eius intrusus Audiuī veraciter nulla arte os eius potuisse claudi vt omnibus patesceret quanta culpa esset in cau sis vendere linguam. **Mouitius** Rogo vt vicio duplicitatis postposi to ad sim plicitatē sermo redeat que in causis vt predictū ē etiā linguas disertas enerauit **Monachus** Hoc ple nius sequentis capituli declarabit oř.

Capitulum. xxix.

Dominus Innocentius papa vir litteratissimus t̄ sermonis diser ti sicut mihi retulit Cesarius monach⁹ noster abb⁹ q̄fīq; Prumiē sis q; presens tūc erat ita in cuiusdā sacerdotis simplici sermone compunctus est vt ecclesiam quā propter illitteraturaz perdere merito debuerat per eā obtineret. Cui cum quidam clericus ecclēsā suaz nescio quo pacto abstulisset t̄ ille appellatus ab eo corā iaz dicto Innocētio cōparuiisset verbisq; opositis t̄ lētench⁹ pōderolis pro se allegans simplex ille sacerdos sermonem eius interrūpens ait. Sancte pater ip̄e non dicit vez magnam enim mihi fecit iniuriam. Considerās illū dñs papa simpli cem hominem respondit. Enarrā mihi causam tuā. Et ille. Ego nescio latine loqui loquere inquit vt nosti bene te intelligā. Tunc ille satis timide satisq; corrupte h̄js verbis v̄lus est. Sancte pater. iste clericus multas habet ecclesias t̄ ego tñm habui vnam t̄ eandē mihi rapuit mō h̄ēt vnaž cū alij̄s. Hoc tibi cōqueror. Cui papa op̄assus ait ei⁹ aduersario. Quid ad hoc loqueris frater? Iua auaritia nō sinebat te plurib⁹ esse cōtentū ecclesijs quin isti pauperi etiā suam auferres. Tam simplicis nature est vt si causā habuisset iniustam nuncq; venisset ad curiam Romanaz Justicia audaciam illi orulit. Precipio tibi ne eū in ecclēsia sua de cetero inq̄etes et ego de ecclēsij tuis dispēlabo. Quo auditō timēs cessit q; simplicitas pro eius aduersario pugnauit. **Mouitius**. Cū simpliciū vba et op̄ase culi p̄cipes tñm venerentur puto q; in illoz orōne deus plurimū iocun detur. **Monachus**. Hoc tibi simplex Paulus oñdit h̄ et ego recētioi bus tibi pan daž exēplis.

Capitulum. xxx.

In clauistro ouersus quidam simplex satis grauiter rēcabat. Qui stans in orōe h̄js v̄lus ē Vere dñe si nō liberaueris me de bactētatiōe ego matr̄ tue de te cōquerar. Dñs m̄gr̄ simpliciū .f.z.

Cexta distinctio.

De simplicitate.

citatis et amator humilitatis ac si timeret apud m̄em accusari conuerit q̄rimoniaz p̄uenit tētationē ei⁹ mox mitigās. Alius quidā p̄uersus post tergum eius stans cū hanc orationē audisset s̄brisit alijq; ad edificatio nem recitauit. **Nouitus.** Quē nō edificet tanta xp̄i humilitas! **Monachus.** Dicam tibi alias simplicium orationes in quibus adhuc ampli⁹ iocūderis.

Cap. xxxi

Magister Johānes nūc abb sancti Brudonis cū tēpore quodam in Saxoniam inclusā sibi familiarē visitaret et illa fleret ait. Quid habes mulier? Qua re lacrimaris? R̄ndēte illa Ego p̄didi dñm meum deuotionis feruorem notans Abbas sciens illaz feminā eē sāctaz soculariter subiūxit. Circue angulos cellule tue et dic dñe vbi es? R̄nde mihi forsitan in aliq; foramine muri repies illū. Que verba simplicitia simpliciter intelligens post discessū illi⁹ parietes cellule circuiēs et sic edocta fuerat dilectuz inuocās quem quesuit inuenit ⁊ qđ p̄diderat recepit. Sepe deus gratiā suā subtrahit vt audiūs querat ⁊ inuēta diligēti⁹ custodiatur. Post annos aliquot cū idē Johānes eā visitaret ⁊ de statu ei⁹ inquireret. Illa hilariter respondit. Optime Gratias vobis ago qz sicut me docuistis. Ita dñm meū inueni. Qui cū verbū nō intelligeret ⁊ illa scūdūz qđ p̄dictum est ad memoriam ei cūcta reuocaret. **Cap. xxxii.** s̄brisit Christū glorificās q̄ simplicibus se conformat.

In Hunede monasterio sanctimonialium ordinis nostri simper quedā puella fuit ligneam habēs ymaginē crucifixi. Quā cū frēter adoraret ⁊ deoscularetur saccello impositaz sub stramēt, lectuli sui abscondit. Oblita ybi illaz posuisset oēs angulos monasterij tristis circuiuit q̄siuit h̄ nō inuenit. Die quadā ante qđ dā altare prostrata cū pro eiusdē ymaginis restitutione Christū cū multis lacrimis interpellaret desiderio puellule delectās dei filius r̄ndit Noli flere filia qz in saccello sub stramēt, lectuli tui iaceo. Nutabā m̄ relatu fuisse a priore loci illius q̄ in sōno vocez p̄cepisset sicuti posuisse me recolo in omelijis moribus de infantia salvatoris. Mox puella surgens stramēta sua reuoluit et sieux audierat sic inuenit. Ecce hic est qđ dictuz ē lugius q̄ quādoq; dñs suām s̄trahat gratiam vt audiūs q̄ratur ⁊ q̄rendo āplius mereatur. **Nouitus.** Cū deus in simplicium oratione tm̄ delectetur puto q̄ in conspectu eius valde p̄ciosa sit mors illoꝝ. **Monachus.** Aeraciter p̄ciosa qz virtus simplicitatis etiam martirij palmā et mira culoz gloriā meref. Tria de hoc subnectam exēpla. **Ca. xxxiii**

In ferraria ciuitate Longobardie ante annos paucos erat homo quidam Marcadellus nomine mire simplicitatis cū erga sanctorū

Sexta distincio

De simplicitate

loca marie deuotiois. Qui cū ob nimia simplicitatē a multis p fatuo ha
beret et i ocul' dei eēt prudētissim⁹ q̄cquid de suis laboribus vltra necessi
tates nature reseruare poterat illud in visitando limina beati Jacobi in
cōstellā aut beatoꝝ apostoloꝝ Petri et Pauli fideliter expendebat
Tēpore quo potuit hominū pecora pauit. Et cum p senectute ad h̄ min⁹
sufficeret hostiati mēdicando elemosinis fidelium viciturabat. Non recede
bat ab ecclesia dū diuina in ea agerentur vnde ab omnibus amabatur.
Qui cū frequentius versaretur in quadā villa dicte dyoceſ et in ecclesia
eiusdem ville thuribulum argenteū negligentius pēdere vspexisset timēs
tā damnū ecclē q̄z sue osciētie. Ait sacerdoti. Non secure hic pendet tale
thuribulū. Dicēte illo q̄r multis annis sine periculo illic pepēdisset. R̄n/
dit marcadellus. Hoc sepe vna die euénit qđ in mille ānis nō contingit
Quid plura! Instinctu diaboli thuribulū subtrahitur nō tñ marcadello
furtū imponitur. Quod sū fur dño phibēte q seruo suo occasiōne mar
tiñ p̄ ante vendere nō posset nec auderet sciēs hominē eē simplicissimū
ecclē illius notissimū eum secrete adh̄t q ipse idem rapuisset vas pri
us tamen recepto sacramēto ne se proderet libi ḥfessus est. Cui cū ille
r̄dit. Da mihi thuribulū et ego illud nullo sciente bñ restituā et si necesse
fuerit ec̄ animā meam ponā p te. H̄ijs auditis fur thuribulū ei tradidit
qđ ille seno inuolutū sacculo suo immisit. Qui cū plus solito prefataꝝ ec
clēa freqntarꝝ vt thuribulū caute et sine nota i locū suū repōere posset.
Die qđā nimia tēpestatū violētia a forib⁹ ecclē q̄ causa fuerat depulsus
vicine dom⁹ solatiū expetere cogebat saccelli sui oblitus. Quez homo q/
dam ptransiens leuauit et cutis esset non ignorans vrori sue seruanduz
cōmisit vt marcadello querenti illū restitueret. Que sacci ponderositatē
sentiens marito respondit. Non potest tāti ponderis esse panis puto q̄
ex nimia simplicitate illū impleuerit lapidisbus. Aptoz sacco cū thuribu
lum in eo reperisset et subito clamore vicinis inuentū prodidisset. Accur
rit populus accurrit tandem et ipse marcadellus. Requisitus de sacco
cuius esset metiri noluit sed respondit. Saccus meus est. sed quod in eo
est. vestrum est. Ego thuribulum furatus nō sum. non tamē surez prodā.
Et recitauit eis per ordinem qualiter ad se aduenerit q̄uid furi promi
serit. Dicētibus eis lex est Longobardie vt vel surem prodas vel furis
penam subeas respondit. In manibus vestris sum quod iustum est faci
te de me. Ille sibi prospicere volentes hominem ferrariam ducentes
potestati obtulerunt casum exposuerunt innocentie eius ac simplicitati te
stimoniū bonum perhibentes. Quem cum iudex inducere non posset
vt surez publicaret capitali sententia super eum data ante fores maioris

.x.7.

Lectio sexta distinctio.

De simplicitate.

ecclie tanqz sacrilegij reus decollatus est. Cuius corpus a quodbusdam in eodem loco sepultum est. Nocte sequenti c*ui* quedam religiose matrone ciuitatis ad ecclesiam propter matutinaz solenia teneat venissetqz ad tumulum eius canitatem agelicos illic audierunt cereos ardentes vident iuper et suauissimi odoris fragrantia senserunt. Quod cum secunda et tertia nocte plenius operissent quod c*ui*qz audierat vel viderat seu etiam senserunt episcopo ciuitatis retulerunt. Qui cum esset vir religiosus aliquibus secum assumptis c*um* nocte quarta esse ita ut mulieres dixerant experimento vidicisset super tumulum hominis dei basilicaz fabricari fecit et fuit ibi miracula usqz ad hodiernum die ad laudem nominis Christi.

Ca. xxxviii.

Circa eadem tempora ciuis quidam Louaniensis cuius uxore sua rebus ordinatis ad vilariu domu ordinis nostri se transferre disposerat. Erat autem ambo religiosi et religiosorum susceptores deputati. Habebat secundum puellam adultam cognatam suaz que loco ancille tamquam hospitibus sicut testes sunt conuersi nostri satis simpliciter ac diligenter misstrabat et nomine virginis Margareta Scientes hoies quodam maligni pecuniam illos habere collectam eadem nocte qua et mane erant profecturi circa octo domu illo per sero ingressi quasi cum eis hospitaturi dictam puellam per vino miserunt. Interim dominum et dominas totaque familiam ibidem reptarum occidentes et sublati omnibus puellam cum vino reuersam secundum eduentes dominum quandam satis a ciuitate remotam simul ingressi sunt. Que cum tristis fuderet et his qui in domo erant estimaret per vi raptam esset duxerunt illas ad Huuiuz. Cui eum quidam ex latronibus copateretur et diceret unus sive nite eam vivere et ego ducam illam uxore non consenserunt timentes per eam prodi. Addentes portioni viii decem marcas ut eam occideret ille agnus simplicem suscipiens tanquam crudelis carnifex prius defecto ei gutture cultrum lateri moribunde infixit. sicque deo hostiam viuentem in flumen piecit. Hospita vero domus quam intrauerat latenter egressos sectata que facta sunt vidit. Mane tam exercitabili facinore cognito turbata est ciuitas quesiti sunt latrones sed non inueniti. Consideratis occisorum corporibus questio habita est de puella. Cuius corpus cum piscatores post dies aliquot inuenissent nec tamen prodere presumpsissent timentes sibi crimen impingi in littore sepelierunt. Circa cuius sepulchrum alij tempore nocturno luminaria videntes effosam tulerunt in louanium capellulam super eam fabricantes. Et sunt usque hodie meritis eius exigentibus miracula tam in loco occasionis illius quam in loco translationis. Supradictus dominus eius demandatus nomine cum uxore monacho cuidam vilariensi apparens cum de statu eum interrogaret respondit. Non dum plena

Texta distinctio

De simplicitate

bemus gloriā. Nouissime requisitus de virgine subiunxit. Quicquid nobis impensum est gratie ex meritis habemus Margarete nec audemus respicere ad gloriam in qua illa est. Ternis nunc quantum operetur ad martirium simplicitas et innocentia vite? Omnes quidem occisi sunt sed non omnes miraculis clarescunt. Unde patet quod non pena faciat martirem sed causa. **Mouitius.** Quenam extitit causa martiriū i puerula ista? **Monachus.** Ut iam fatus sum simplicitas et vita innocua. Diversae sunt species martyrii. **Innocentia** videlicet ut in Abel. iusticia ut in prophetis et Johanne baptista. amor legis ut in Machabeis. confessio fidei ut in apostolis. Ob hinc causas diuersas agnus id est Christus occisus dicitur ab origine mundi. **Mouitius.** Quidam etiam ex nimia simplicitate seipso occidunt. **Monachus.** Tales a martyriū prouersi glā imunes existunt nisi per causā impellentem excusentur. Ecce exemplum.

Capitulum .XXXV.

De simplicitate puerulae

Sacerdos quodā sic in rūtulit quodā vir religiosus cū die quodā mīl. p̄tib⁹ sermonē haberet de peccatis q̄ de penitētē gehennē misier que dā verba eius interrumpens eo quod territa esset et cōpuncta sic ait. O dñe quid siet de oculib⁹ sacerdotū ille sciens seminam valde similiētis esse nature in ioco rūdit. Nunq̄ potuerint saluari nisi clibanū ardētem in grediantur. Erat et ipsa sacerdotis oculina. Que verbū sacerdos non in ioco sed in multo lūscipiētis serio dum die quā adam cliban⁹ coquendis panibus succenderet et ipsa adeset casu omnib⁹ egressis ostiū clausis et ut flamas euaderet eternas se ipsam in caminū ardētēm p̄cipitans flammis excepta spiritum exalauit. In ipsa hora h̄j qui circa dominum fuerant contemplati sunt columbam cādidiſsimam de ore fornacis exire et cum multa claritate celi secreta penetrare. Stupefacti autē de visione effractis foribus ingressi sunt et seminam seminastam atq̄ extunditaz extra hentes ad verbum predicti sacerdotis tanq̄ proprij corporis intersectiētēm in campo sepelierunt. Ut autem deus ostenderet mortem taz similititer illatam non fuisse ex malicia sed ex obedientia noctibus cādelis ardentibus videntibus multis tumulum eius illustravit. **Mouitius.** Non me scandalisat hoc factum q̄ legitur i vitas patrum quendam abbatem cuidam volenti conuerti ut fornacem intraret precipisse. Obediuit ille et reputatum est ei ad iusticiam. Hoc etiam scire delectat quid columba de fornace siguisiceret. **Monachus.** Animam simplicis feminam in specie eiusdem auicule lāndus. Benedictus sicut in eius vita legitur animam sororis sue scolastice vidit celos penetrare.

.x.2.

Sexta distinctio.

De simplicitate.

Qoluba hec ad mentem mihi reuocat monachum quendam simplicem Lode

Cap. XXXVI.

wicu noie q̄ ante hoc bienniu apud nos defunct⁹ est Hic cum tpe meridiano agonisaret ⁊ cōuentus dormiret monach⁹ quidā in sōnis inferim vidit colubam cādida in tecto cellule in qua moriēs iacebat residētē. Cui catus niger insidiabatur. Et cuz esset ei nimis iportunus. coluba ab eo apprehendi timēs ad ecclesiā volitādo fugiēs sup crucē ascēdit ibi residens secura. Eadē hora visū alteri cūdā monacho fuit q̄ fratrib⁹ ciculariter hinc inde stantib⁹ leo circuiēs stationez eandē irrūpere nūs sit ⁊ intrare h̄ a singulis prohibebat et calcib⁹ eoꝝ impulsus fugabaꝝ In seriz pessima tabula cōuentus accurrit morienteſ circumstetit. Dīctaꝝ letaria sacerdos defūctus lotus et vestitus cū solēni cātu deportat⁹ ē in ora toriuz et spero q̄ cati leonisq̄ euaserit insidias. Diabolus cato et leoni q̄ satis in forma et i natura cōcordat simpliciuz animab⁹ morientib⁹ maxime insidiando ppter rapacitatē assimilaꝝ. Quā fortiter impellatur ⁊ repellatur orōnibus iustoꝝ in hora illa terribilis satis audies i distinctiōe vndeclima de morientib⁹ Idē Lode Wicus licet natura simplex fuerit sat tamē carnaliter āte querſionē vixerat vſq̄ ad etatē decrepitaz. Quantū vero virtus simplicitatis deo q̄ nature simplicis ē placeat cuiusdā scimonialis mors p̄ci osa declarabit.

Cap. XXXVII.

In dioceſi Treuerē ſi moasteriū qđdā ſcimōialū ſitū eſt lutere vocabulo. In h̄ ex qđā antiq̄ cōſuetudine nulla recipitur puella niſi ſeptēniſ ſit vel infra. Ad oſeruatōeſ ſimplicitatis q̄ totū corp⁹ luſidū facit huiusmōi pſtitutio ſue oſuetudo inoleuit. Erat enī in eodē cēbio recētiori tēpore virgo qđā adulta h̄ in reb⁹ mūdāis tam infatula vt vix discernere posset inter pecus et hominē ſecularē eo q̄ huiusmōi forma rū aſi ſuertiōeſ nullā habuifet noticiā. Die qđā murū pomerij capra aſcendit. Quā illa vidēs et quid eēt pſius ignorās ait cuiſaz ſoroz iuxta aſtāti. Quid ē hoc! Illa cognoscēs ei ſimplicitatē mirāti iocularē r̄ndit. Mulier ē ſecularis et a diecit. Quādo ſeculares mulieres ſenescūt cornua et barbas emittūt. Illa ſic eē putās aliqd ſe di diciffe gratulabat. Cūq̄ p̄ huiusmōi ſimplicitatis exēpla ſepi ſorozū maturitatē tēpallet grauſſimaz incurrit egritudinē. Que cū ſie iaceret vt vix loq̄ poſſet viſitante ſe in firmaria primo verbo deinde ſigno vt ocius recederet indicauit. Illa neutrū intelligente dum ſtupida ſtaret egrota panniculum capitū ſui complicans contra pectus ſtantis leniter iecit que mox acī lapide p̄cuſſa eſſet in terrā corruit. In qua dū ſine ſelū aliquādū ſacuſſi ſrecta

Distinctio septima.

De sancta Maria.

per fenestrā lecto infirmantis cōtiguam p̄spexit et ecce in cimiterio mul
titudo stabat dextrariorū sellas deauratas frenaq̄ aurea habētiū Cū
qz in ipsa hora virgo agonizaret sororibus proprius accedētibus clara
voce clamare cepit. Date locū. date locū. sinite dños istos accedere. Vi
derat enim cellulam repletaz psonis miri decoris atq̄ splendoris quorū
vestimenta deaurata videbātur. Hicqz obdormiuit in domo Mouiti
Puto celestez fuisse exercitum qui animā illius simplicis femine in celestē
deducebat thalamum Monach⁹. Bene sentis. Num tamē notare de
bes videlicet q̄ infirmary equos vidit in cimiterio. moriēs vero ascenso/
res in domo. Testis hui⁹ visionis est Hēricus prior predictorū in Co/
lonia qui se eā a predicto loci p̄posito audiisse cōmemorat.

Explīcīt *Septēta distīctiō*.

Cesaris cisterciensis monachi. i secūdā dyalogi miraculoꝝ

ptem. plog⁹. Incipit feliciter

Remissis sex distinctionibus. videlicet. de conuersione.
de contritione. de confessione. de tentatione. de demoni/
bus et virtute simplicitatis. inter sex adhuc superstites p
mā distinctionem sibi vendicat beata dei genitrix virgo
Maria. eo q̄ ipsa sit dignissimum ecclesie mēbruz. Et hoc
nō incōgrue fieri videtur in septimo loco. quia secūdum
philosophos septenarius numerus ē virginitatis. eo q̄ infra primū limi
tem denariū. nullū numerum ex se generet. Quod virgo genuit. supra na
turam fuit Ipsa est enim virga de radice iesse exorta. que florez nobis p
tulit. super quez spūs septiformis gratie requeuit. Cuius virtutē vt digna
scribere. q̄ scribēd a possim p̄ficere. suppliciter imploro. **E**xplīcīt prolo
gus. **I**ncipiunt septēta distinctionis *Capitula*.

D E hīs q̄ btāz virginē Mariā mīstice designāt. q̄ de bāfīch⁹ hūa
no generi p̄ eā collati. c. i. **D**e imagie ei⁹ q̄ sūdauit tiore diuie sētētie. c. ii.
De plaga frisię. ob iuriā dñici corporis. c. iii. **D**e sacerdote ydeota. q̄ a
scō Thoma cātuariēsi degradat⁹. p̄ Mariā virginē officiū suū recuperā
uit. c. iv. **T**ē de sacerdote i derlar ideota. q̄ depōito. cui scā Maria ec
clesiā restitui p̄cepit. c. v. **D**e scō Innocētio papa quē scā Maria corrip
it q̄ Benēz cū i ordic⁹ cisterciēsi exactōes facere conare⁹. c. vi. **D**e vidis
ta hostiū loci scē Marie. c. vii. **D**e Henrico canonico sancti Cuniberti. q̄
p̄ intercessionē sancte Marie conuersus ē. c. viii. **D**e monacho apud mōa
steriū ifirmato. qđ trappa dicit⁹ cui sancta Maria grāz q̄fitēdi obtiuit. c. ix.
Tēm de duobus mendicis in hospitali eius parīsus egrotātibus. q̄s
pe confessione monuit. c. x. **D**e Petro monoculo abbate clareuallis. c. xi.

Distinctio septima.

Descā Maria.

Ecclēsia spirens sancta **M**aria benedictionem dedit. c. xi. **T**em de mōchis ac conuersis in hēmerode quibus ad vigilias benedixit. **H**enrico conuerso inspiciente c. xii. **T**em de eodem cōuerso et ceteris cōuersis infirmis. quos noctu vīscās benedixit. c. xiiij. **T**em de monachis quib⁹ dormientib⁹ benedixit. uno tamē neglecto q̄ inordinate iacebat. c. xiii.

Deo q̄ beata virgo **M**aria. cū sancta Eliābeth. et **M**aria magdale/na predicto cōuerso apparuit. c. xv. **W**ta dñi Chrustiani mōachi de Hēmenrode. c. xvi. **D**e sacrista de Lucka. qui nocte sanctam **M**ariam sup̄ altare residere cōspexit. c. xvij. **T**ez de quodā monacho eiusdē cenobij qui sanctam **M**ariam ad vigilias circuire. et singulorū monachorū vltus detegere vidit. duobus tantuſ neglegit. c. xvij. **T**em de altero mona/cho eiusdē clauſtri. cui beata **M**aria super altare in aere int̄ multitudinez sanctorū apparuit. c. xix. **D**e vīſione nobilis virginis de Quidem. c. xx.

De cristiana sanctimoniā. que sanctā **M**ariam in sua assumptione coro/nā de celo super cōuentū vallis sci Petri demittere dixerit. c. xxi. **D**e fra/tre in Arnsbg. quē beata virgo p̄ seipſam visitare dignata est. c. xxii. **D**e Ottone p̄posito Eāteni qui precibus sancte **M**arie a dupli ci infirmita/te curatus est. c. xxiiij. **D**e clerico. cui sancta **M**aria pro lingua ab albieni/sibus hereticis p̄cila. nouā restituit. c. xxvij. **D**e Adam monacho de Luc/ka per sanctā **M**ariam a scabie capitis curato. et de sanitatibus quas o/operatur in mōte pessulano et imagine ei⁹ apud sardanai. c. xxv. **D**e cō/uerso. qui p̄ aue **M**aria ab infestatiōe dyaboli liberatus est. c. xxvi. **T**em de inclusa. que eodē b̄ficio illusiones dyabolicas euasit. c. xxvij. **T**em de matrona. q̄ per eandē salutationē angelicā liberata est ab oppressione adulterij. c. xxvij. **D**e theoderico milite. cuius vincula meritis sancte **M**arie dirupta sunt. c. xxix. **D**e sacerdote de Pologe. cui sancta **M**aria appa/rens timores tonitruorum tēperauit. c. xxx. **D**e beata elizabeth de Econauia. que ad illū versiculum Audi nos ic̄. vidi sanctā **M**ariam flexis ge/nibus xp̄m pro conuētu orare. c. xxxi. **T**em de clericō cui ad illum ver/ſiculum Ora virgo. panem sancta **M**aria in os misit. c. xxxii. **D**e milite quē propter vxorem domini sui tentatum sancta **M**aria per osculum libera/uit. c. xxxij. **T**em de sanctimoniā quam per alapam sanauit. cui iam amore cuiusdam clericī esset accensa. c. xxxvij. **T**em de beatrice custo/de. c. xxxv. **D**e milite in vigilis deficiēte quē iacta **M**aria i vīſiōe oſorta uit. c. xxxvi. **D**e Henrico monacho electo q̄ meriti. btē **M**arie recept⁹ est. c. xxxvij. **D**e miris vīſiōib⁹ dñi Bertrāni mōachi de carixto. c. xxxvij. **W**ta dñi Walteri de Birbach. c. xxxix. **D**e abbate nostro. cui virgam pastoralē sancta **M**aria porrigit. vīsa ē aīq̄ i abbatem pmoueret. c. xl.

Distinctio septima.

De sancta Maria.

Ite de episcopo Theoderico q̄ per ipsam Colonie in antistitē est promotus.eiusq; nutu depositus.c.xli. **O** scolari Coloniensi quem sancta Maria in somnijs corripuit.cū ordinī malediceret.c.xliij. **O** pena Bibo domis et sociorum eius ob iniuriam beate virginis.c.xliij. **O** pena lisoris qui blasphemauit sanctam Mariam.c.xliij. **T**em de pena cuiusdam matrone de veldenze que de ymagine sancte Marie stulte loquebatur.c.xly. **T**em da alia matrona que filias a lupo raptas per ymaginem recepit.c.xlvij. **O** ymagine sancte Marie in yesse.c.xlvij. **O** monacho medico cui sancta Maria in choro electuarium suum primo negauit et postea emendato donauit.c.xlvij. **O** sanctimoniali cuius tybiaz lesam sancta Maria in visione perunxit et sanauit.c.xlvij. **O** incluso qui per aue Maria sensit miram dulcedinem.c.li. **O** monacho quem sancta Maria deosculabatur ante mortem.c.li. **O** Hermanno conuerso pro quo defatigato sancta Maria horam cantauit et finem predixit.c.lij. **O** Pauone conuerso qui sanctam Mariam in fine vidit.c.lij. **T**em de sanctimoniali cui morienti apparuit.c.liij. **T**em de Wernerio monacho cui in extremo subuenit cum a demonibus terreretur.c.lv. **T**em de canonico Coloniensi cui in fine se ostendit.c.lvi. **O** Simone crucifixato quem sancta Maria morientem consolata est.c.lvij. **O** milite decollato qui per eam evasit gehennam.c.lvij. **T**em de latrone quem de collatz sepeliri iussit in ecclesia.c.lx. **O** monacho qui ordinem Cisterciensem sub eius pallio vidit in regno celorum.c.lx.

Incipit distinctio septima.

Capitulum primum.

Cesarius.

Iohannes in Apocalipsi vidit mulierem amictam sole et lunam sub pedibus eius et coronam duodecim stellarum in capite ei^z atq; in utero habentem q̄ se clamabat parturiens et cruciabat ut pareret et cetera. Mulier hec per Iohānem visa virgo est sancta. Maria sole lucidior fulgore caritatis. luna superior id est mundo ex cōtempetu glorie secularis. omnium virtutum stellis tanq; dyademate geminata corōata et quod illis dignius ē diuino partu secundata. Hanc designat per exemplum mons. castellum. aula. templum. thalamus. et ciuitas. palma. cedrus. vitis. rosa. et cum istis innumerosa nominum. nobilitas. Miror in huius gloriose virginis designatione virgam floridam